

1. התנועה למען איכות השלטון בישראל ע"ר 580178697

2. פורום "חומת מגן לישראל"

ע"י ב"כ עוה"ד אליעד שרגא ו/או תומר נאור ו/או רחל אל-
שי רוזנפלד ו/או רותם בבלי דביר ו/או תמר באום ו/או סתיו
לבנה להב ו/או יניב גולדברג ו/או טלילה דביר ו/או יעל בלוך
ו/או ז'קלין ברכה ו/או איל גלזר ו/או נעמי יקירביץ' ו/או עדו
שטיינברגר ו/או עידו אורנשטיין ו/או תמר קדם

מרח' יפו 208, ת.ד. 31348 ירושלים 9131301
טלפון: 02-5000073; פקס: 02-5000076
דוא"ל: office@mqq.org.il

העותרים

- נ ג ד -

1. הכנסת

2. ועדת הכנסת

3. היועצת המשפטית לכנסת

המשיבות 1-3 באמצעות הלשכה המשפטית בכנסת
משכן הכנסת, ירושלים
טלפון: 02-6402636; פקס: 02-6753495
דוא"ל: hdept@knesset.gov.il

4. היועצת המשפטית לממשלה

5. חברת הכנסת רויטל (טלי) גוטליב

המשיבות 4-5 באמצעות פרקליטות המדינה
מרח' שדרות וולפסון 2, קריית הממשלה, ירושלים
טלפון: 073-3925590; פקס: 02-6467011
דוא"ל: Hcj-dep@justice.gov.il

המשיבות

עתירה למתן צו על תנאי, למתן צו ביניים ובקשה

לקיום דיון דחוף

מוגשת בזאת עתירה לבית משפט נכבד זה, למתן צו על תנאי, צו ביניים, בקשה לקיום דיון דחוף בעתירה, וכן בקשה לאיחוד הדיון בעתירה עם העתירה בבג"ץ 54911-06-26, והכל כדלהלן:

צו על תנאי

א. צו על תנאי כנגד המשיבה 1, הכנסת, וכנגד המשיבה 2, ועדת הכנסת, המורה להן לבוא ולנמק מדוע לא ייקבע כי החלטת המשיבה 1, שהתקבלה על יסוד הצעת המשיבה 2, להעניק למשיבה 5, חה"כ רויטל (טלי) גוטליב (להלן גם: "חה"כ גוטליב"), חסינות מהעמדה לדיון מכוח הסמכות הקבועה בסעיף 13(א)

לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, תשי"א-1951 (להלן: "חוק החסינות" או "החוק") ועל סמך העילות הקבועות בסעיף 4(א)(3) וסעיף 4(א)(3)(ב) לחוק – **בטלה מיסודה**. זאת נוכח הטעמים הבאים, ביחד ולחוד:

- א.1. נוכח כך שלא מתקיימות בעניינה של חה"כ גוטליב אף לא אחת מהעילות הקבועות בסעיף 4 לחוק החסינות, כפי שנומק בהרחבה במסגרת חוות הדעת של המשיבה 4, היועצת המשפטית לממשלה (להלן גם: "היועצת"), פרשניתו המוסמכת של החוק ומי שעומדת בראש התביעה הכללית, במכתב שהעבירה למשיבה 2 ביום 8.6.2026, ובעטיים התנגדה היא למתן חסינות דיונית לחה"כ גוטליב.
- א.2. נוכח חומרת העבירות בהן מואשמת חה"כ גוטליב – גילוי ופרסום מידע חסוי, והנסיבות המחמירות בהן בוצעו, אשר העמידו – ועדיין מעמידות – בסיכון ממשי עובד של שירות הביטחון הכללי ובני משפחתו, תוך פגיעה ממשית וקשה בעבודת שירות הביטחון הכללי ובביטחון המדינה, וכל זאת באופן חוזר ונשנה, מודע ומכוון, כפי שיפורט להלן, ובשעת מלחמה מתמשכת.
- א.3. נוכח כך שהחלטה על מתן החסינות התקבלה באופן החורג מהסמכות המוקנית לכנסת בחוק החסינות, מאחר שהעילות שעל בסיסן הוענקה החסינות לחה"כ גוטליב אינן מתקיימות בעניינה, בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקתו של בית משפט נכבד זה לאורך השנים.
 - א.3.א. נוכח כך שמליאת הכנסת קבעה, בניגוד לדין ובחריגה מסמכותה, כי דבר הפרסום נעשה בעת מילוי תפקידה או למען מילוי תפקידה של גוטליב כחברת כנסת, הגם שהדבר היה מתוכנן מראש, וקרה פעמים רבות – גם לאחר שהובהר לה כי הדבר אינו חוקי ומהווה פגיעה בביטחון המדינה ובעובד השירות; וזאת בניגוד למבחן הסיכון הטבעי ולמבחן הגלישה בפסיקה, הקובעים כי החסינות לא חלה על פעולה מתוכננת מראש או על פעולה החוזרת על עצמה יותר מפעם אחת.
 - א.3.ב. נוכח כך שמליאת הכנסת קבעה שכתב האישים הוגש על ידי היועצת המשפטית לממשלה כנגד חה"כ גוטליב שלא בתום לב או תוך הפליה, וזאת מבלי שהונחה לפני תשתית עובדתית או משפטית היכולה לבסס קביעה כאמור, חרף חומרתה וחריוגותה של קביעה כזו ביחס לראש התביעה הכללית.
- א.4. נוכח הפגמים שנפלו בהליך מתן החסינות, בהיותו הליך-מעין שיפוטי, לרבות אי מתן הזדמנות נאותה ליועצת המשפטית לממשלה "להשמיע את דבריה" בוועדת הכנסת, כמצוות סעיף 13(ד) לחוק החסינות, וכן בשל הפרת כללי הצדק הטבעי בהליך ובהם זכות הטיעון ליועצת, וכן משוא הפנים של חלק מחברי הכנסת ונעילת דעתם מראש לגבי ההחלטה על מתן חסינות.
- א.5. נוכח החשש הממשי כי אי פסילת ההחלטה על מתן חסינות בעניינה של חה"כ גוטליב (מטעמים שונים, ובהם התייתרותה) – עלול להיתפס כמתן גושפנקא לחברי הכנסת לעשות שימוש לרעה, שלא כדין, בחסינותם הפרלמנטרית על מנת לעבור עבירות פליליות בתקופת כהונתם, במטרה לקדם אינטרסים פוליטיים, וזאת אף ביתר שאת בתקופת בחירות. שכן, ההחלטה על מתן החסינות מרוקנת מתוכן את מוסד החסינות ומשנה את פניו לחלוטין, באופן אשר הלכה למעשה הופך את הכנסת ל"עיר מקלט" לעבריינים המנסים להימלט מאימת הדין.
- א.6. נוכח היות ההחלטה על מתן חסינות פוגעת אנושות באמון הציבור בנבחר הציבור ובמערכת המשפט, בעקרון השוויון בפני החוק ובמוסד החסינות באופן הפוגע פגיעה קשה בעקרונות יסוד של

המשטר הדמוקרטי בישראל, אשר לצד אי עמידתה של ההחלטה בתנאים הקבועים בדין למתן חסינות, הופך אותה לבלתי סבירה באופן קיצוני.

בקשה למתן צו ביניים, ולחלופין צו ארעי

ב. כמו כן, יבקשו העותרים מבית המשפט הנכבד להוציא מלפניו צו ביניים, ולחלופין צו ארעי עד להכרעה בעתירה, המקפיא את החלטת הכנסת על מתן חסינות לחה"כ גוטליב.

1.ב. מטרתו של צו ביניים זה היא לעצור לעת הזו, ועד לבירור והכרעה בעתירה, את ההחלטה על מתן החסינות לחה"כ גוטליב, אשר עוצרת ולמעשה מונעת את בירור האישום בהליך פלילי כנגדה. במסגרתו, מואשמת חה"כ גוטליב בעבירה ביטחונית חמורה של חשיפת שמו ופרטיו של עובד השירות – פרסום אשר חה"כ גוטליב עודנה מסרבת להסיר חרף ההבהרות של כלל גורמי המקצוע כי הוא מעמיד בסיכון ממשי עובד שירות ובני משפחתו, פוגע פגיעה ממשית בעבודת השירות ובביטחון המדינה; פגיעה אשר אך מתעצמת בכל רגע נוסף שהפרסום נותר ברשת.

2.ב. כידוע, סמכות בית המשפט הנכבד ליתן צו ביניים מעוגנת בתקנה 19 לתקנות סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק, התשמ"ד-1984. מטרתו של הצו הביניים היא לשמר את המצב הקיים עד להכרעה השיפוטית בעתירה, ולמנוע יצירת נזקים בלתי-הפיכים (אליעד שרגא ורועי שחר המשפט המינהלי – סדרי הדין והראיות בבג"ץ כרך חמישי 208-206 (2010); ספרו של א' סאמרלי, סעדים זמניים, הוצאת "אוצר המשפט" כרך א', עמ' 3 (2005)).

3.ב. בבואו לבחון את השאלה האם להעניק צו ביניים או אם לאו, מאזן בית המשפט הנכבד בין שני שיקולים עיקריים – מאזן הנוחות, וסיכויי העתירה להתקבל, כאשר למאזן הנוחות מעמד בכורה ברור מבין השניים. כך נקבע בבר"מ 8777/06 מפעלי תחנות בע"מ ואח' נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה טבריה ואח' (נבו 19.11.2006):

"על בית המשפט לשקול בבואו להכריע בבקשה למתן צו ביניים את סיכויי העתירה ואת 'מאזן הנוחות'... שני השיקולים משפיעים האחד על השני... ואולם, אבן הבוחן העיקרית בסופו של יום היא בשיקולי 'מאזן הנוחות'... במסגרת שיקולי מאזן הנוחות יבחן בית המשפט, בין יתר שיקוליו, אם אי מתן הצו יסכל את בירור ההליך העיקרי, וכן יבחן את הצורך לשמר מצב קיים לעומת יצירת מצב חדש בטרם התברר ההליך לגופו".

4.ב. בין השיקולים האמורים מתקיים יחס של "מקבילית כוחות", היינו, ככל שסיכויי העתירה גבוהים יותר, כך ניתן למעט בדרישת מאזן הנוחות, ולהיפך (ראו למשל: בר"מ 9954/16 מדינת ישראל משרד החינוך נ' בית הספר יפיע לחינוך ורווחה בע"מ (נבו 3.1.2017)).

5.ב. העותרים יטענו כי סיכויי העתירה גבוהים בשל כך שקבלת בקשת החסינות נעשתה בניגוד מוחלט להוראות הדין ולעילות הקבועות בו למתן חסינות, בניגוד לעמדת גורמי המקצוע ובראשם היועצת המשפטית לממשלה, ובהליך שאינו תקין. כל זאת, באופן העולה לכדי חריגה מסמכות ואשר מהווה חוסר סבירות קיצונית, המחייב התערבות שיפוטית.

6.ב. לעניין מאזן הנוחות, יטענו העותרים כי צו הביניים המבוקש מתחייב, שכן כל עוד ההחלטה על מתן חסינות לחה"כ גוטליב תלויה ועומדת, נמנע ניהול ההליך הפלילי נגדה, וזאת באופן הגורם להמשך הפגיעה בעבודת שירות הביטחון הכללי, הן מבחינה ביטחונית – בשל ההיתר כביכול לחשוף מידע חסוי ולחמוק מענישה, והן מבחינת יחסי האמון בין עובדי השירות לבין הדרג הפוליטי, כאשר המסר המובהק העולה ממתן החסינות לחה"כ גוטליב הוא ששמירה על חייהם וביטחונם של עובדי השירות

הם כאין וכאפס לעומת אינטרסים פוליטיים. וכל זאת, כאמור, בעת מלחמה. העותרים אינם רואים צורך להכביר במילים על חשיבות עבודת השירות בעת שגרה, וביתר שאת בעת הזו.

7. ב. משכך, כל עוד ההחלטה על מתן החסינות נותרת על כנה ומעוכב בירור ההליך הפלילי – הפגיעה בעובדי השירות, באמון הציבור שלהם במערכות השלטון והמסר הבעייתי המשתקף ממתן החסינות כאמור – אך מתעצמים.

8. ב. נוסף על כך, הותרת ההחלטה על מתן החסינות על כנה פוגעת אנושות בעקרון שלטון החוק ובאמון הציבור בחברי הכנסת, שהם מעקרונות היסוד של המשטר הדמוקרטי בישראל; פגיעה אשר אף היא מתעצמת בכל דקה בה ההחלטה לא מוקפאת בצו שיפוטי.

9. ב. לא זו אף זו, כפי שיפורט להלן, **חה"כ גוטליב הצהירה לא פעם כי בכוונתה להמשיך לפרסם ולחשוף מידע סודי כל אימת שתראה לנכון**. ברי כי רק הוראה שיפוטית אשר תקפיא את ההחלטה על מתן חסינות ותאפשר את המשך קיום ההליך הפלילי, תמנע את המשך הפגיעה והסיכון כאמור, ותרתיע את חה"כ גוטליב מביצוע עבירות דומות בהמשך.

10. ב. משכך, במאזן הנוחות ברי כי הנזק שבאי היעדרות לבקשה למתן צו ביניים, שדומה כי הוא מזערי שכן כתב האישום נגד חה"כ גוטליב כבר הוגש – עולה בהרבה על הנזק הצפוי במתן צו ביניים, אשר הוא בעל ממדים רבים ופגיעות רבות כפי שפורט לעיל – הן עקרוניות, והן פרטניות. זאת, באופן המצדיק ואף מחייב כי **בית המשפט הנכבד יוציא מלפניו צו ביניים שיקפיא את תוקפה של ההחלטה על מתן החסינות**.

בקשה לקיום דיון דחוף ולאיחוד הדיון בעתירה

ג. כן יבקשו העותרים מבית המשפט הנכבד כי יורה על **קיומו של דיון דחוף בעתירה**, וזאת לנוכח דחיפות העניין הנובעת הן בשל חומרת העבירות בהן מואשמת חה"כ גוטליב והן בשל הסתירה החזיתית והמובהקת של ההחלטה על מתן חסינות אל מול התנאים שנקבעו בדין בעניין זה. דחיפות זו אך המתעצמת לאור ההיערכות לבחירות לכנסת, על מנת שהדיון לא ייהפך לתיאורטי – **בראי ההכרח להכריע בעתירה בהקדם האפשרי, על מנת שהדבר לא יהווה גושפנקא לשימוש לרעה במוסד החסינות, שלא כדין, על מנת לבצע הפרות של הדיון**, תוך הפיכת הכנסת הלכה למעשה ל"עיר מקלט" לעבריינים ושינוי פניו של מוסד החסינות. הדחיפות שבבירור העתירה אך מתעצמת נוכח חומרת העבירות אותן ביצעה חה"כ גוטליב, עבירות ביטחוניות להן נפגעים ישירים – עובדי השירות, אשר הפגיעה בהם ובעבודתם מתמשכת כל עוד החסינות עומדת על כנה.

ד. כן יבקשו העותרים כי בית המשפט הנכבד יורה על **איחוד הדיון בעתירה** דן יחד עם העתירה שהוגשה בבג"ץ 54911-06-26 באותו העניין.

תוכן עניינים

6	א. מבוא.....
7	ב. הצדדים לעתירה
8	ג. רקע עובדתי
8	ג.1. חשיפת שמו של עובד השב"כ על ידי חה"כ גוטליב – שהובילה להגשת כתב האישום
9	ג.2. כתב האישום.....
9	ג.3. הליך מתן החסינות בכנסת
9	ג.3.א. בקשת החסינות.....
10	ג.3.ב. עמדת היועצת המשפטית לממשלה.....
11	ג.3.ג. עמדת עובד השירות
11	ג.3.ד. הדיונים בוועדת הכנסת ובמליאה.....
14	ג.4. מיצוי הליכים.....
15	ד. הטיעון המשפטי
15	ד.1. המסגרת הנורמטיבית.....
15	ד.1.א. חוק חסינות חברי כנסת – העילות למתן חסינות והליך מתן החסינות
17	ד.1.ב. סמכות בית המשפט להתערב
18	ד.2. חומרת העבירות וחומרת הנסיבות בהן מואשמת חה"כ גוטליב.....
19	ד.3. על בית המשפט הנכבד להתערב בהחלטה על מתן חסינות משום שזו ניתנה בניגוד לדין .
19	ד.3.א. הפעולה לא נעברה בעת מילוי תפקידה או למען מילוי תפקידה של חה"כ גוטליב.....
22	ד.3.ב. כתב האישום לא הוגש שלא בתום לב או תוך הפליה.....
24	ד.3.ג. ההחלטה על מתן חסינות התקבלה תוך חריגה מסמכות
25	ד.4. על בית המשפט להתערב בהחלטה על מתן חסינות בשל הפגמים שנפלו בהליך בוועדת הכנסת.....
28	ד.5. על בית המשפט לפסול את ההחלטה על מתן חסינות לחה"כ גוטליב בשל היותה פוגעת באמון הציבור, בעקרון השוויון בפני החוק ובמוסד החסינות – באופן העולה לכדי חוסר סבירות קיצוני
28	ד.5.א. פגיעה באמון הציבור
29	ד.5.ב. חוסר סבירות קיצונית.....
29	ה. סיכום.....

א. מבוא

1. בתחילת שנת 2024, חודשים ספורים בלבד אחרי מחדל השבעה באוקטובר, ובעוד מדינת ישראל מצויה במלחמה מתמשכת בחזיתות רבות, פרסמה וחשפה חה"כ גוטליב, המכהנת גם כחברה בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת, את שמו ופרטיו האישיים של עובד שירות הביטחון הכללי. בסמוך לאחר מכן פנה בדחיפות בעניין ראש השב"כ דאז וביקש כי הדבר יטופל, שכן לדבריו הפרסום מעמיד בסיכון ממשי את עובד השב"כ ומשפחתו, פוגע בביטחון המדינה ובפועל מסייע לאויבי המדינה להתחקות אחר עובדי שב"כ ופעילותם.
2. חרף העובדה שהדבר הובא לידיעתה של חה"כ גוטליב עוד באותו היום בו פרסמה לראשונה את פרטיו של עובד השב"כ, המשיכה היא לפרסם את המידע החסוי בפומבי, בפלטפורמות שונות, פעם אחר פעם, כאשר היא מודעת כאמור לסיכונים הטמונים בכך; וזאת כשהיא טוענת כי עומדת לה חסינות בשל היותה חברת כנסת.
3. משנפתחה חקירה פלילית בנושא, סירבה חה"כ גוטליב לשתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק. כך, סירבה להתייצב לחקירה, גם לאחר שהובהר לה על ידי המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) כי לא עומדת לה חסינות מפני חקירה פלילית, ולאחר מכן לא התייצבה לשימוע שנערך בעניינה.
4. בתוך כך, ביום 19.5.2026 הוגש בגין מעשים אלו כתב אישום כנגד חה"כ גוטליב (להלן: "כתב האישום"), בגין עבירת גילוי ופרסום מידע חסוי לפי סעיף 19(ב)(1) רישא עם סעיף 19(א)(1) לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002 (להלן: "חוק השב"כ"), עבירה שהעונש בצידה הוא שלוש שנות מאסר.
5. למחרת הגשת כתב האישום נגדה, הגישה חה"כ גוטליב בקשה לקבלת חסינות ליו"ר הכנסת. הבקשה נידונה בשלושה דיונים סוערים בוועדת הכנסת. הדיונים התנהלו תוך פגיעה בזכות הטיעון של היועצת המשפטית לממשלה ובסטייה מכללי הצדק הטבעי החלים על הליך מעין-שיפוטי, באופן שלא אפשר בחינה עניינית וממצה של בקשת החסינות. בתום הדיונים, החליטה הוועדה להציע מתן חסינות לחה"כ גוטליב, משתי עילות בחוק: הפעולה נעשתה במסגרת מילוי תפקידה כחברת כנסת, וכתב האישום הוגש שלא בתום לב או תוך הפליה. ביום 17.6.2026 ההחלטה התקבלה במליאת הכנסת ברוב של 61 תומכים.
6. כפי שיטענו העותרים להלן, לעמדתם, הצעת ועדת הכנסת והחלטת מליאת הכנסת על מתן חסינות לחה"כ גוטליב התקבלה בחריגה מסמכות, בניגוד מובהק להוראות חוק החסינות ולמבחנים כפי שאלו פורשו בפסיקת בית המשפט הנכבד, לפיהם התנהגות מכוונת, מודעת וחזרתית, אינה יכולה להיחשב ככזו שנעשתה במסגרת תפקידו של חבר הכנסת. כן ההחלטה התקבלה תוך התעלמות מוחלטת מעמדת גורמי המקצוע – שירות הביטחון הכללי והיועצת המשפטית לממשלה.
7. יתרה מכך, העותרים יטענו כי תוצאות ההחלטה על מתן החסינות לחה"כ גוטליב הן פגיעה חמורה בעקרון שלטון החוק והשוויון בפני החוק, שהם מעקרונות היסוד של המשטר הדמוקרטי בישראל, וכן באמון הציבור בנבחרי. כן יטענו העותרים כי ההחלטה הופכת דה-פקטו את בית המחוקקים של מדינת ישראל ל"עיר מקלט" לעבריינים, ומעבירה את המסר כי החוק בישראל חל באופן דיפרנציאלי על אזרחים ועל חברי כנסת. וכל זאת – בתקופת מלחמה, בה חלקים רבים מהציבור מתגייסים יום יום לשמירה ולהגנה על ביטחון המדינה, וכאשר עסקינן בלא פחות מאשר עבירות ביטחוניות חמורות שיצרו סיכון ממשי לעובד שב"כ ולביטחון המדינה.
8. בנסיבות אלה, ברי כי החלטת המשיבה 1 היא בלתי סבירה באופן קיצוני, אשר לעמדת העותרים מצדיק

את התערבות בית המשפט הנכבד. כפי שיפורט להלן, בהחלטות מעין שיפוטיות של הכנסת או אחת מוועדותיה, היקף ההתערבות של בית המשפט הנכבד הוא רחב.

9. על כן, העותרים יבקשו מבית המשפט הנכבד להורות על בטלות החלטת המשיבה 1, המבוססת על הצעת המשיבה 2, מה שיאפשר את ניהול ההליך הפלילי כנגד חה"כ גוטליב כראוי וכנדרש במדינה מתוקנת.

10. כלל ההדגשות בעתירה זו נוספו, אלא אם נכתב אחרת.

ב. הצדדים לעתירה

העותרים

11. העותרת 1, **התנועה למען איכות השלטון בישראל**, היא עמותה, רשומה כדין, תנועה עצמאית ולא מפלגתית, המונה כ-70,000 חברים ופעילים ומציינת בימים אלו 36 שנים של עשייה ציבורית ומשפטית, בהן חרטה על דגלה שמירה על טוהר המידות בשירות הציבורי, עידוד ערכי שלטון החוק, שירוש נורמות בלתי ראויות במנהל הציבורי והשרשת נורמות ראויות של מנהל ציבורי תקין.

12. העותרת 2, **פורום "חומת מגן לישראל"**, הוא פורום עמו נמנים בכירי מערכת הביטחון לדורותיהם, בהם שרי בטחון, רמטכ"לים, מפכ"לים, ראשי מוסד ושבי"כ, אלופים ומפקדים בכירים במשטרה ובצה"ל, הפועל מזה כ-4 שנים לטובת שמירה על התנהלות, תקינות ומקצועיות מערכת הביטחון, טיוב פעולות כוחות הביטחון והמערך הבטחוני, ושמירה על איכות המדיניות ביטחונית של מדינת ישראל.

המשיבות

13. המשיבה 1 היא **הכנסת**, אשר החליטה ביום 17.6.2026 ברוב קולות להעניק חסינות למשיבה 5, מכוח סמכותה הקבועה בסעיף 13(א) לחוק החסינות ובהתאם לעילות הקבועות בסעיפים 4(א)(3)(א) ו-4(א)(3)(ב) לחוק.

14. המשיבה 2 היא **ועדת הכנסת**, אשר החליטה הכנסת בדבר מתן חסינות למשיבה 5 התקבלה על יסוד הצעתה מיום 15.6.2026, וזאת מכוח סמכותה הקבועה בסעיף 13(א) לחוק החסינות ובהתאם לעילות הקבועות בסעיפים 4(א)(3)(א) ו-4(א)(3)(ב) לחוק.

15. המשיבה 3 היא **היועצת המשפטית לכנסת**, עו"ד שגית אפיק, אשר מתוקף תפקידה מייעצת לגורמים השונים בכנסת בכל ענייני החוק והמשפט הקשורים לסמכויותיהם ולתפקידם, ומייצגת את הכנסת בערכאות.

16. המשיבה 4 היא **היועצת המשפטית לממשלה וראש התביעה הכללית**, עו"ד גלי בהרב-מיארה, אשר הגישה את כתב האישום כנגד המשיבה 5 והביעה את התנגדותה למתן החסינות, ושמתוקף תפקידה וסמכותה אמונה על מתן ייעוץ משפטי שוטף לממשלה תוך שמירה על כללי הדין והמינהל התקין, מייצגת את הממשלה בערכאות השונות, ומופקדת על שמירת האינטרס הציבורי וקיום הדין.

17. המשיבה 5 היא **חה"כ רויטל (טלי) גוטליב**, אשר כנגדה הוגש כתב אישום בגין עבירה ביטחונית, וביום 17.6.2026 החליטה המשיבה 1 על יסוד הצעת המשיבה 2 להעניק לה חסינות, ואשר זו ההחלטה העומדת במוקד עתירה זו.

ג. רקע עובדתי

ג.1. חשיפת שמו של עובד השב"כ על ידי חה"כ גוטליב – שהובילה להגשת

כתב האישום

18. על פי המתואר בכתב האישום (פס' 1א-4א), ביום 24.1.2024 פרסמה חה"כ גוטליב בחשבון "X" שלה צילום מתוך כתבה מתוך אתר המכונה "עדנה קרנבל", בה נחשף שמו של עובד בכיר בשב"כ ושמה של בת זוגו, וכן הוסיפה כיתוב משל עצמה בו חזרה על היותו עובד שב"כ (להלן גם: "הפרסום" ו-"עובד השירות", בהתאמה). לחשבון ה"X" של חה"כ גוטליב היו מעל 65,000 עוקבים במועד הפרסום, ו-90,000 עוקבים במועד הגשת כתב האישום, אשר נחשפו באופן ישיר לפרסומיה. כמו כן, על פי הנתונים המוצגים ברשת X, הפרסום זכה לתפוצה רחבה של מעל ל-400,000 צפיות, מעל ל-1,000 תגובות ומעל ל-500 שיתופים.

העתק כתב האישום מיום 18.5.2026 מצורף ומסומן כנספח ע/1.

19. על פי כתב האישום (פס' 5א), עוד באותו היום בו פורסם הפרסום, הגיש ראש השב"כ דאז, מר רונן בר, תלונה לגורמים הרלבנטיים כנגד פרסומה של חה"כ גוטליב, ובה התייחס לסיכונים הביטחוניים הטמונים בו, ובהם סיכון ישיר לחייו ולשלמו של עובד השירות שזהותו נחשפה. התלונה הובאה לידיעת חה"כ גוטליב באותו היום, אך למרות זאת, היא נמנעה מלהסיר את הפרסום מחשבונה.

20. למעשה, כפי במתואר בכתב האישום (פס' 6א), עד למועד כתיבת שורות אלה חה"כ גוטליב לא הסירה את הפרסום האמור. לא זו אף זו, חה"כ גוטליב עמדה פעם אחר פעם על הפרסום ועל גילוי שמו המלא של עובד השירות ובת זוגו, וכן פרסמה פרסומים דומים רבים בפלטפורמות שונות, ואף הצהירה כי תמשיך בעתיד לבצע עבירות של פרסום וחשיפת מידע חסוי, כל אימת שתראה לנכון.

21. משנפתחה חקירה בעניין, חה"כ גוטליב סירבה פעם אחר פעם להתייבב לחקירה, אף שהובהר לה במכתב שנשלח על ידי המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) ביום 5.1.2025, כי לא עומדת לה חסינות מפני חקירה פלילית ולכן חובה עליה להתייבב (כפי שמפורט במכתב היועצת לוועדת הכנסת מיום 8.6.2026, להלן נספח ע/6).

22. העותרת 1 אף פנתה ביום 23.1.2025, ולאחר מכן פנתה במכתבי תזכורת בימים 13.3.2025, 13.3.2025 ו-8.5.2025 בעניין זה למשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) ולמפכ"ל משטרת ישראל, וביקשה לפעול למיצוי הדין עם חה"כ גוטליב. עוד טענה העותרת 1 כי בסירובה להתייבב לחקירה, וכן סירובה להסיר את הפרסום אף שהובהר לה כי הדבר פוגע בביטחון המדינה, חה"כ גוטליב עושה שימוש לרעה בחסינותה כדי לחמוק מחקירה.

העתקי פניותיה של העותרת 1 בעניין "סירובה של חה"כ גוטליב להתייבב לחקירה פלילית" מצורפים ומסומנים כנספח ע/2.

23. כמו כן, חה"כ גוטליב לא התייבבה לשימוע טרם הגשת כתב האישום, ובכך ויתרה על זכותה לשימוע (ראה פס' 9 לעמדת היועצת, נספח ע/6).

24. למען שלמות התמונה יצוין כי בסוף חודש יולי 2025 נשלחה בקשה מטעם השב"כ ללשכת שר הביטחון להוצאת תעודת חיסיון לטובת המדינה בהליך נגד חה"כ גוטליב, מכוח סמכותו לפי סעיף 44 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971. זאת, על מנת למנוע את גילוי של מידע מודיעיני רגיש שחשיפתו

עלוה לפגוע בביטחון המדינה במסגרת ההליך הפלילי.

25. אולם, רק בחלוף תשעה חודשים, ולאחר שנשלחו מספר פניות בנושא מטעם העותרת 1, וכן מטעם היועצת המשפטית לממשלה, חתם שר הביטחון על תעודת החיסיון (להלן עמדת היועצת, נספח ע/6, עמ' 3).

26. בפנייתה לשר הביטחון עמדה היועצת על כך שסירובו של שר הביטחון לחתום על תעודת החיסיון, ובפרט משמדובר בחברת מפלגתו, מעכבת את הגשת כתב האישום נגד חה"כ גוטליב, ומעורר חשש לניצול לרעה של סמכותו ולשיבוש ההליך המשפטי.

העתק פניית היועצת בנושא עיכוב בהגשת כתב האישום מיום 15.10.2026 מצורף ומסומן כנספח ע/3.

העתק פניותיה של העותרת 1 בעניין סירובו של שר הביטחון לחתום על תעודת חיסיון לצורך הגשת כתב אישום נגד חה"כ גוטליב מיום מצורף ומסומן כנספח ע/4.

ג.2. כתב האישום

27. בגין המעשים המפורטים לעיל בפרק ג.1, החליטה היועצת המשפטית לממשלה ביום 19.5.2026 על הגשת כתב אישום כנגד חה"כ גוטליב, וזאת בגין ביצוע עבירת גילוי ופרסום מידע חסוי לפי סעיף 19(ב)1 רישא עם סעיף 19(א)1 לחוק השב"כ, הקובעים כך:

19(א)1. כללים, הוראות השירות, נוהלי השירות וזהות עובדי השירות והפועלים מטעמו, בעבר או בהווה, וכן פרטים אחרים בנוגע לשירות שייקבעו בתקנות, הם חסויים וגילויים או פרסומם אסור;

19(ב)1. המגלה או המפרסם מידע חסוי לפי חוק זה בלא היתר, דינו – מאסר שלוש שנים; הביא אדם לגילוי או לפרסום כאמור ברשלנות, דינו – מאסר שנה".

28. עוד נכתב בכתב האישום כי אף לאחר ביצוע העבירה, חה"כ גוטליב לא הסירה את הפרסום – באופן מודע ומכוון; עמדה על הפרסום תוך הצדקתו המלאה, באופן מופגן, פומבי, חוזר ונשנה; ואף פרסמה פרסומים רבים דומים, וכן הצהירה כי תמשיך לפרסם פרטים וחומרים חסויים ככל שתראה לנכון (ראה פסקה 6 לכתב האישום, נספח ע/1).

29. ביום 19.5.2026 הועבר עותק מכתב האישום ליו"ר הכנסת חה"כ אמיר אוחנה, יו"ר ועדת הכנסת חה"כ אופיר כץ, ולחה"כ גוטליב, בטרם הוגש לבית המשפט.

ג.3. הליך מתן החסינות בכנסת

ג.3.א. בקשת החסינות

30. ביום 20.5.2026 פנתה חה"כ גוטליב ליו"ר הכנסת בבקשה שהכנסת תקבע שתינתן לה חסינות מפני העמדה לדין פלילי לגבי כתב האישום שהוגש נגדה, וזאת בהתאם להוראות סעיף 13(א) לחוק החסינות (להלן: "בקשת החסינות"). בבקשתה טענה חה"כ גוטליב כי מתקיימות לגביה שלוש מתוך ארבע העילות הקבועות בסעיף 4(א)3 לחוק החסינות, כמפורט להלן:

א. לפי סעיף 4(א)3(א) לחוק – חה"כ גוטליב טענה כי העבירה נעברה "במילוי תפקידה" או "למען מילוי תפקידה" בחברת כנסת, ועל כן מעשיה חוסים תחת חסינות מהותית.

ב. לפי סעיף 4(א)(3)(ב) לחוק – חה"כ גוטליב טענה כי כתב האישום הוגש על ידי היועצת המשפטית לממשלה שלא בתום לב או תוך הפליה.

ג. לפי סעיף 4(א)(ד) לחוק – חה"כ גוטליב טענה כי ניהול ההליך הפלילי נגדה יפגע בעבודתה כחברת כנסת ובייצוג ציבור הבוחרים שלה. מנגד, טענה כי אי ניהול ההליך לא יפגע באינטרס הציבורי.

31. בהמשך לכך, העביר יו"ר הכנסת, חה"כ אמיר אוחנה, את בקשת החסינות ליו"ר ועדת הכנסת, חה"כ אופיר כץ, לצורך קביעת דיון בוועדת הכנסת בעניינה.

העתק בקשת החסינות ומכתבו של יו"ר הכנסת מיום 20.5.2026 מצורף ומסומן כנספח ע/5.

32. טרם התכנסה ועדת הכנסת לדון בבקשת החסינות, הוגשו לוועדה חוות דעת והתנגדויות שונות ביחס למתן החסינות לחה"כ גוטליב, אשר עיקריהן יובאו להלן.

ג.3.ב. עמדת היועצת המשפטית לממשלה

33. ביום 8.6.2026 הוגשה מטעם היועצת המשפטית לממשלה התנגדות לבקשת החסינות, במסגרתה הובעה עמדת היועצת, כי יש לדחות את בקשתה של חה"כ גוטליב, שכן לא מתקיימת לגביה אף אחת מהעילות הקבועות בסעיף 4(א)(3) (להלן: "עמדת היועצת").

העתק עמדת היועצת בעניין בקשת החסינות של חה"כ גוטליב מיום 8.6.2026 מצורף ומסומן כנספח ע/6.

34. עוד ציינה היועצת בעמדתה כי למרות שבהליך מתן החסינות לא נבחנת אשמתו של מבקש החסינות, במקרה דנן התשתית הראייתית שנאספה לצורך הוכחת ביצוע העבירה על ידי חה"כ גוטליב היא איתנה ומובהקת, ואף אינה שנויה במחלוקת, שכן חה"כ גוטליב מודה בביצוע העבירה.

35. כמו כן, היועצת הדגישה את הצהרתה של חה"כ גוטליב לפיה תחזור ותפרסם מידע חסוי ככל שתראה לנכון, וקבעה כי מדובר ב"הפרת חוק ברגל גסה" (שם, בפס' 16).

36. עוד קבעה היועצת כי בקשת החסינות של חה"כ גוטליב מבוססת על תפיסה שגויה לפיה חבר הכנסת רשאי להפר את הוראות הדין אם לשיטתו הדבר נדרש לצורך מילוי תפקידו, וכי גם מקום שבו אין מחלוקת כי בוצע מעשה האסור על פי דין, ההכרעה אם תעמוד לחבר הכנסת חסינות נתונה, לפי גישה זו, לשיקול דעתו הסובייקטיבי של חבר הכנסת עצמו. ביחס לגישה זו כתבה היועצת (בפס' 42):

"קבלת בקשת חה"כ גוטליב לא רק שמרחיבה את החסינות המהותית מעבר לגבולות הדין והפסיקה העקבית והמושרשת, אלא מהווה שינוי יסודי של אופייה. החסינות, שנועדה להגן על פעילות פרלמנטרית מפני אפקט מצנן, הופכת למנגנון המאפשר לחבר הכנסת להעמיד את שיקול דעתו האישי מעל להכרעת המחוקק ומעל הוראות הדין המחייבות את כלל הציבור."

37. יתרה מכך, במסגרת עמדתה, עמדה היועצת על חומרת העבירה המיוחסת לחה"כ גוטליב, וכן לנסיבות המחמירות הרבות בהן היא בוצעה, והן: היקף התפוצה הרחב בו פרסמה את זהותו של עובד השירות; מעמדה הציבורי ותפקידה כחברה בוועדת החוץ והביטחון, שהעניק לפרסום נופך של אמינות; המשך ביצוע העבירה וחזרתה על הפרסום באופן מכוון ומופגן; וכן הצהרותיה כי תמשיך לעבור עבירות מסוג זה אם תראה לנכון.

ג.ג.ג. עמדת עובד השירות

38. ביום 5.6.2026 הוגשה עמדה ביחס לבקשת החסינות מטעם עובד השירות, באמצעות בא כוחו.

העתק עמדת עובד השירות בעניין חסינותה של ח"כ גוטליב מיום 5.6.2026 מצורף ומסומן כנספח ע/7.

39. במסגרת עמדתו התייחס עובד השירות להליך ההצבעה שעתיד להתנהל בוועדת הכנסת, וטען כי כבר קודם לכן ניכר כי לא יתקיימו בו הדרישות המינימליות לניהול הליך מעין שיפוטי ובהן שמיעת הטענות בלב פתוח, החלטה על סמך החומר הראייתי המוגש לוועדה, שקילת שיקולים ענייניים בלבד וקבלת החלטה מתוך עצמאות מחשבתית. וזאת, כיוון שדווח מראש כי ההכרעה בבקשתה של ח"כ גוטליב תוכרע לפי יחסית הכוחות של הקואליציה מול האופוזיציה, וחלק מחברי מפלגתה אף הצהירו שיעמדו על חסינותה ויהי מה (ראה: עמדת עובד השירות, נספח ע/7, פס' 8).

40. כמו כן, הדגיש עובד השירות את הפגיעה הקשה באמון עובדי השירות בדרג הפוליטי שתיגרם באם תאושר בקשת החסינות של ח"כ גוטליב:

"תמיכה של מי מחברי הכנסת בבקשתה של ח"כ גוטליב, משדרת לעובדי שירות הביטחון מסר לפיו חייהם הפקר – ובכך פורמת את האמון בינם לבין הדרג הפוליטי, ומעמיקה עוד יותר את הפגיעה בביטחון המדינה שהסבו המעשים מושא כתב האישום" (שם, פס' 23).

41. יצוין, כי עובד השירות הוא זה שהגיש את העתירה בבג"ץ 54911-06-26 אשר עימה ביקשו העותרים כי יאוחד הדיון בעתירה דנן.

ג.ג.ד. הדיונים בוועדת הכנסת ובמליאה

42. כבר עתה יצוין, כפי שיפורט להלן בפרק ד.4, כי חלק ניכר מחברי הכנסת מטעם הקואליציה החברים בוועדת הכנסת ואשר הצביעו בעד מתן חסינות לח"כ גוטליב – הביעו לא אחת עמדה זו מראש, עוד בטרם הדיונים בוועדת הכנסת ובטרם שמיעת עמדות גורמי המקצוע ובהם היועצת המשפטית לממשלה. כאמור, הדברים יובאו בהרחבה בהמשך, אך העותרים ראו לנכון לציין זאת כבר עתה, שכן הדבר עומד ברקע הדברים וברקע הדיונים בוועדת הכנסת ובמליאה בעניין בקשת החסינות.

43. ביום 8.6.2026 התקיים הדיון הראשון בוועדת הכנסת בבקשת החסינות של ח"כ גוטליב, במהלכו נשמעו נאומה וטענותיה של ח"כ גוטליב.

44. ביום 9.6.2026 התקיים הדיון השני בבקשת החסינות, במסגרתו נשמע המשך נאומה של ח"כ גוטליב, וכן נשמעה באופן חלקי וקטוע עמדת היועצת המשפטית לממשלה.

45. ביום 15.6.2026 התקיים הדיון השלישי בבקשת החסינות, בסופו הצביעו חברי הוועדה על בקשת החסינות. בתום ההצבעה הוחלט, ברוב של 11 תומכים מקרב חברי הקואליציה מול 3 מתנגדים מהאופוזיציה, להציע כי תינתן חסינות לח"כ גוטליב על בסיס שתיים מהעילות שהועלו בבקשה: העילה הקבועה בסעיף 4(א)(3) לחוק, לפיה העבירה בוצעה לטובת או במסגרת מילוי תפקידו של חבר הכנסת, והעילה הקבועה בסעיף 4(א)(3) לחוק, לפיה כתב האישום הוגש שלא בתום לב או תוך הפליה.

46. במהלך הדיונים בוועדת הכנסת נכחו היועצת המשפטית לממשלה, משניה ופרקליט המדינה, אולם מעבר לזמן הקצר ביותר שהוקצב להם לשם כך, גם במסגרתו, נמנעה מהם האפשרות – פעם אחר פעם – להציג את עמדתם המקצועית באופן רציף ומסודר, בעוד חברי הוועדה מטעם הקואליציה קוטעים אותם ומטיחים בהם האשמות אישיות ומקצועיות, תוך שהם הופכים את הדיון לבמה להשתלחות חסרת רסן

בנציגי הייעוץ המשפטי לממשלה. בפרט, **מפרקליט המדינה נמנעה לחלוטין האפשרות לדבר בוועדה**,
חרף כך שהוא הגיע אליה רק לשם כך.

47. כל זאת, כפי שיפורט להלן בפרק ד.4, בניגוד ללשונו של סעיף 13(ד) לחוק הקובע כי יש ליתן ליועצת המשפטית לממשלה אפשרות ראויה "להשמיע את דברה"; וכן בניגוד לחובה המוטלת על ועדת הכנסת, כמו גם על הכנסת, לפעול בהליך מעין-שיפוטי זה בהתאם לכללי הצדק הטבעי ובהם מתן זכות טיעון והיעדר משוא פנים. על כך עמדו גם חברי הכנסת במהלך הדיונים, והלינו על כך שלא ניתן ליועצת ולנציגיה זמן מספק להשמעת טיעוניה:

"אפרת רייטן מרום (העבודה): זה לא בסדר. אופיר, זה לא בסדר. אתה צריך לשמור פה. **אם נתת לטלי לדבר שבע שעות, אתה לא נותן ליועמ"שית אפילו חצי שעה רצוף?** [...] אז מבחינתנו יו"ר הוועדה לא מנהל את הדיון כמו שצריך -- **זאת ועדה מעין שיפוטית, אתה בעצם פוגע עכשיו בהליך בעצמך.** אתה פוגע בזה, כי אתה **נתת לה שבע שעות ולה אתה נותן להפריע**" (פרוטוקול מס' 324 משיבת ועדת הכנסת מיום 9.6.2026, עמ' 95).

...

עודד פורר (ישראל ביתנו): **אנחנו לא מצליחים לשמוע את הטיעון שלה**" (שם, עמ' 98).

...

"אפרת רייטן מרום (העבודה): **אי אפשר ככה. זה גם פוגע בעבודה שלנו כמי שיושבים פה ורוצים להקשיב, ואי אפשר לקבל החלטה.** ואם אתם רוצים שנקבל החלטה ולא רק למראית עין, **שהרי כבר החלטתם הכול**, אז לפחות תיתנו לנו להקשיב" (שם, עמ' 124).

העתק עמודים נבחרים מפרוטוקול ישיבת ועדת הכנסת מיום 9.6.2026 מצורף ומסומן כנספח ע/8.

ובישיבת ההמשך:

"אביטל סומפולינסקי: מותירים אותנו עם מבחן סיכון הטבעי.... הטענה שאומרת שיש חסינות מהותית לא על מעשים של הפרת אמונים, למשל, כפי שחברת הכנסת גוטליב טענה, למעשה לא התקבלה על ידי הכנסת, שקבעה שגם לחבר הכנסת חיים כץ, שהואשם בעבירת הפרת אמונים הדברים נעשו - - -

טלי גוטליב (הליכוד): לא אמרתי את זה, להפך, אמרתי הפוך. תתרכזו.

היו"ר אופיר כץ: **אמרתי לך משפט, את כבר מאריכה. סליחה, סליחה, סיימנו, את לא בזכות דיבור.**

מיקי לוי (יש עתיד): אופיר, אופיר, זה לא בסדר. צר לי להעיר לך. **אופיר, אתה סותם לה את הפה.** אופיר, אופיר.

פנינה תמנו (כחול לבן – המחנה הממלכתי): **תן לה לדבר.**

מיקי לוי (יש עתיד): אופיר, **אל תסתום לה את הפה. תן לה לסיים.**

היו"ר אופיר כץ: **משפט אחרון.**

...

טלי גוטליב (הליכוד): **אין לה זכות טיעון, אני מסכמת אחרונה.**

....

מירב בן ארי (יש עתיד): **פרקליט המדינה לא מדבר?**

עודד פורר (ישראל ביתנו): **פרקליט המדינה יכול לדבר?**

היו"ר אופיר כץ: לא, לא, סיימנו. הם דיברו, הם דיברו, כולם דיברו.

טלי גוטליב (הליכוד): לא, זה לא עובד ככה.

מירב בן ארי (יש עתיד): **אבל הוא מבקש לדבר** (פרוטוקול מס' 325 של ישיבת ועדת הכנסת מיום 15.6.2026, עמ' 164-162).

העתק עמודים נבחרים מפרוטוקול מס' 325 של ישיבת ועדת הכנסת מיום 15.6.2026 מצורף ומסומן כנספח 9/ע.

48. בנסיבות אלה לא ניתן לומר כי החלטת הוועדה התקבלה על סמך תשתית עובדתית מקצועית ומלאה. יתרה מכך, ניכר כי הצבעתם של חברי הקואליציה בעד מתן החסינות, תוך שהם כמעט ולא מאפשרים לנציגי היועצת המשפטית לממשלה לחוות את עמדתם המקצועית באשר להתקיימות התנאים למתן החסינות – הייתה קבועה ומתוכננת מראש ונועדה למלט את חה"כ גוטליב מהעמדה לדין – ויהי מה.

49. על כך ניתן ללמוד מהתבטאויותיהם הן עובר לדיונים בוועדה, והן במהלכם. כך למשל חה"כ ששון גואטה אמר: "אני באתי לתמוך בטל"י" (נספח ע/10, עמ' 14), השר איתמר בן גביר אמר: "באתי לתמוך בכך. כל הכבוד" (שם, עמ' 116), ובהמשך הצהירה חה"כ גוטליב כי קיבלה גם את תמיכת ראש הממשלה: "אני מודה גם לראש הממשלה, על התמיכה" (שם, בעמ' 117).

50. כמו כן, וכאמור לעיל, במהלך הדיונים נאמה חה"כ גוטליב שעות רבות, ולמעשה ניצלה את נוכחותם של היועצת המשפטית לממשלה, פרקליט המדינה ונציגי הייעוץ המשפטי לממשלה על מנת לכפות עליהם מעין "משפט שדה", בו האשימה אותם בשלל האשמות, ביניהן לא פחות מאשר אחריות לבגידה פנימית ושיתוף פעולה עם השב"כ, הפצ"רית וגורמים נוספים שהובילה, לטענתה, לאירועי השביעי באוקטובר. כך למשל בישיבת הוועדה מיום 8.6.2026: "**הפכתם את הצבא הזה לצבא מסורס**, מבייש לי לומר את זה בכלל, גמרתם את הצבא, הדבר הראשון שצריך לעשות זה להעיף את המשפטנים מהצבא. [...]. בוושה וחרפה לכם. בוושה וחרפה, **לקחתם לנו את הביטחון ואת החוסן, זה אתם** ורק התחלנו" (פרוטוקול מס' ע/10, עמ' 41), ובהמשך: "**אתם חלק ממזימה מאוד מורכבת**, המזימה הזו של לפגוע בממשלת הימין וזה מתחיל בתחילת ההתחלות [...] יועמ"שית, איך את עושה דבר כזה, יועמ"שית מכהנת, משתמשת בכוח שלך לרעה" (שם, עמ' 43).

העתק עמודים נבחרים מפרוטוקול מס' 323 של ישיבת ועדת הכנסת מיום 8.6.26 מצורף ומסומן כנספח 10/ע.

51. ביום 17.6.2026 התקיימה ההצבעה במליאת הכנסת בסופה אושרה בקשת החסינות של חה"כ גוטליב ברוב של 61 חה"כ, מול 48 חה"כ שהתנגדו לבקשה.

52. בדומה לדיוני ועדת הכנסת, גם בדיון במליאת הכנסת המשיכו חברי הכנסת מטעם הקואליציה להאשים את היועצת המשפטית לממשלה, מבלי לנהל דיון מהותי ולהתייחס לעילות בגינן הוחלט להעניק לחה"כ גוטליב את החסינות. כך למשל יו"ר ועדת הכנסת: "כשבמשך ארבע שנים מיארה פועלת שוב ושוב רק נגד הימין [...] אז איך את מצפה שהציבור ואנחנו נאמין שיש כאן עבודה מקצועית? איך את מצפה שחברי הכנסת יאמינו לך שאין כאן אפליה? שאין כאן אכיפה בררנית?" (עמ' 47 לפרוטוקול המליאה). בהמשך הישיבה הבהירה גם ח"כ לימור סון הר מלך בדבריה כי **עיקר הדיון** הוא הטחת האשמות ביועצת: "**הדיון כאן הוא בעיקר על יועצת משפטית מודחת**, ששכרון הכוח גרם לה לחרוג מסמכויותיה בחוק ולפעול באופן לעומתי ומגמתי כנגד דרג נבחר [...] יועצת משפטית שחשבה שאם היא רק תיגע בחברת הכנסת טלי גוטליב, האמיצה שבחברות הכנסת, אם היא רק תשתיק אותה, היא תפיל את המבצר כולו" (עמ' 126).

העתק עמודים נבחרים מפרוטוקול ישיבה מס' 465 של הכנסת מיום 17.6.2026 מצורף ומסומן כנספח ע/11.

53. ממכלול האמור עולה כי מעמד דיוני הוועדה והצבעת מליאת הכנסת נוצל למעשה על ידי חה"כ גוטליב ויתר חברי הקואליציה על מנת להשתלח, להכפיש ולבזות את נציגי הייעוץ המשפטי לממשלה, ובפרט את היועצת המשפטית לממשלה. כל זאת, לטובת צרכיהם הפוליטיים, ובמטרה ברורה למנוע דיון מהותי וממצה בהתקיימותן של עילות החסינות בעניינה של חה"כ גוטליב, ומדבריהם עולה בבירור כי הדיונים התקיימו על מנת להכשיר החלטה למלט את חה"כ גוטליב מהעמדה לדיון, שהתקבלה מראש.

ג.4. מיצוי הליכים

54. בעקבות בקשתה של חה"כ גוטליב לקבלת חסינות, פנתה העותרת 1 ביום 9.6.2026 ליו"ר ועדת הכנסת, חברי הוועדה והיועצת המשפטית לוועדה, והביעה את התנגדותה לבקשת החסינות. בפנייתה עמדה על כך שבעניינה של חה"כ גוטליב לא מתקיימות אף אחת מהעילות הקבועות בחוק החסינות, שכן הפרסום נעשה באופן מתוכנן ומכוון, ולא לצורך או במסגרת מילוי תפקידה כחברת כנסת; אין ביסוס לטענתה כי כתב האישום הוגש שלא בתום לב או תוך הפליה; וכך חה"כ גוטליב לא הצביעה על פגיעה קונקרטיה שעלולה להיגרם לעבודתה הפרלמנטרית או לייצוג ציבור בוחריה מעצם ניהול ההליך הפלילי.

העתק מכתבה של העותרת 1 בעניין בקשתה של חברת הכנסת טלי גוטליב לקבלת חסינות בפני העמדה לדיון מיום 9.6.2026 מצורף ומסומן כנספח ע/12.

55. לאחר שהתקבלה הצעת ועדת הכנסת על מתן החסינות לחה"כ גוטליב, שלחה העותרת 1 ביום 16.6.2026 פנייה נוספת ליו"ר הכנסת, מרכז הקואליציה, מרכזת האופוזיציה והיועצת המשפטית לכנסת, ובה חזרה על עמדתה ולפיה בעניינה של חה"כ גוטליב לא מתקיימת אף אחת מהעילות שהועלו בבקשת החסינות, ועל כן אין לקבל את בקשתה. עוד הדגישה העותרת 1 כי קבלת בקשת החסינות עלולה לפגוע קשות במוסד החסינות, והלכה למעשה להפוך את הכנסת ל"עיר מקלט".

העתק מכתבה של העותרת 1 בעניין בקשתה של חברת הכנסת טלי גוטליב לקבלת חסינות בפני העמדה לדיון מיום 16.6.2026 מצורף ומסומן כנספח ע/13.

56. כן יצוין, כפי שהובא לעיל, כי העותרת 1 שלחה מספר מכתבים לגורמים הרלבנטיים כבר בשלב הליך החקירה בעניינה של חה"כ גוטליב. כך ביום 23.1.2025 פנתה ליועצת המשפטית לממשלה, למפכ"ל המשטרה ולראש אגף החקירות והמודיעין במשטרה, ביום 13.3.2025 פנתה בתזכורת למפכ"ל המשטרה, ראש אגף החקירות והמודיעין במשטרה ויועמ"ש להב 433, 23.3.2025 פנתה בתזכורת למשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) וביום 8.5.2025 פנתה למשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), מפכ"ל המשטרה, ראש אגף החקירות והמודיעין ויועמ"ש להב 433. כל זאת, בעניין סירובה של חה"כ גוטליב להתייבב לחקירה פלילית בעניינה ובבקשה כי יפעלו לטיפול במקרה ולהסרת פרסום שמו של עובד השירות (ראה נספח ע/2).

57. בהמשך לכך, ביום 18.1.2026 פנתה העותרת 1 לשר הביטחון, ליועצת המשפטית לממשלה ולמשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט ציבורי-מינהלי), בעניין סירובו של שר הביטחון לחתום על תעודת חיסיון לצורך הגשת כתב אישום כנגד חה"כ גוטליב. לאחר מכן פנתה בעניין זה בשנית ביום 25.2.2026 לראש המשלה, שר הביטחון, ראש שירות הביטחון הכללי, היועצת המשפטית לממשלה והמשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט ציבורי-מינהלי) (ראה נספח ע/4).

ד. הטיעון המשפטי

ד.1. המסגרת הנורמטיבית

ד.1.א. חוק חסינות חברי כנסת – העילות למתן חסינות והליך מתן החסינות

58. חוק החסינות מבחין בין שני סוגי חסינות העומדים לחברי כנסת: חסינות מהותית, שהיא אוטומטית וניתן לחבר כנסת מעצם תפקידו ועומדת לו גם לאחר שסיים את כהונתו, וחסינות דיונית, אותה נדרש חבר הכנסת לבקש על מנת שתחול עליו, והיא עומדת בתוקפה רק בזמן כהונתו כחבר כנסת.

59. הבחנה זו נקבעה בתיקון מס' 33 לחוק החסינות (להלן: "התיקון"), שאושר ביום 25.7.2005, ושינה את ברירת המחדל שהייתה קבועה עד אז בחוק, לפיה החסינות מוענקת "אוטומטית" לחבר כנסת, ואותה יכולה הכנסת להסיר לבקשת היועצת המשפטית לממשלה. כך, התיקון ביקש לקבוע כי חסינות מפני דין פלילי, כלומר חסינות דיונית, תוענק לחבר הכנסת רק אם ביקש זאת מהכנסת, וזו אישרה את בקשתו.

60. לפי דברי ההסבר להצעת החוק שעמדה בבסיס התיקון, מטרת התיקון היא לאזן בין האפשרות לבחינת כתב האישום על-ידי הכנסת לבין שמירת עקרונות יסוד כגון שוויון בפני החוק ושלטון החוק:

"ההצעה מאזנת בין הצורך לאפשר לכנסת לבחון כתב אישום נגד חבר הכנסת בטרם יוגש לבית המשפט, וזאת אם קיימת עילה הולמת כמפורט ברשימה המוצעת לבין הצורך לשמור על עקרונות היסוד של שוויון בפני החוק ושל שלטון החוק" (עמ' 172 להצעת חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם (תיקון מס' 34)(חסינות בפני דין פלילי), התשס"ה-2005, הכנסת 83, י"ד בסיון התשס"ה, 21.6.2005).

61. סעיף 1(א) לחוק החסינות מעגן את החסינות המהותית לחבר כנסת, שקמה רק כאשר העבירה שביצע חבר הכנסת נעשתה **במסגרת מילוי תפקידו, או למען מילוי תפקידו**:

"חבר הכנסת לא ישא באחריות פלילית (...) בשל מעשה שעשה – בכנסת או מחוצה לה – (...) אם היה המעשה במילוי תפקידו, או למען מילוי תפקידו, כחבר הכנסת".

62. סעיף 4(א)(3) לחוק החסינות מעגן את החסינות הדיונית לחבר כנסת וקובע רשימה **סגורה ומחייבת** של ארבע עילות, אשר בגינן ניתן להעניק חסינות דיונית לחבר כנסת שעבר עבירה ושהוחלט, באישור היועצת המשפטית לממשלה, על הגשת כתב אישום כנגדו:

"(3) חבר הכנסת רשאי, בתוך 30 ימים מיום שהומצא לו כתב האישום, לבקש שהכנסת תקבע כי תהיה לו חסינות בפני דין פלילי לגבי האשמה שבכתב האישום, בשל אחת או יותר מהעילות האלה:

(א) העבירה שבה הוא מואשם נעברה במילוי תפקידו או למען מילוי תפקידו כחבר הכנסת וחלות הוראות סעיף 1;

(ב) כתב האישום הוגש שלא בתום לב או תוך הפליה;

(ג) התקיימו כל אלה: הכנסת או מי שמוסמך בה לכך קיימו הליכים או נקטו אמצעים לפי הדינים והכללים הנהוגים בכנסת נגד חבר הכנסת בשל המעשה המהווה עבירה לפי כתב האישום, העבירה בוצעה במשכן הכנסת במסגרת פעילות הכנסת או ועדה מוועדותיה, ואי ניהול הליך פלילי, בהתחשב בחומרת העבירה, מהותה או נסיבותיה לא יפגע פגיעה ניכרת באינטרס הציבורי;

(ד) ייגרם נזק של ממש בשל ניהול ההליך הפלילי, לתפקוד הכנסת או ועדה מוועדותיה או לייצוג ציבור הבוחרים, ואי ניהול ההליך כאמור, בהתחשב בחומרת העבירה, מהותה או נסיבותיה, לא יפגע פגיעה ניכרת באינטרס הציבורי."

63. העילה הראשונה המצוינת בסעיף 4(א)(3) לחוק החסינות מפנה בחוק לעילה הנדרשת למתן חסינות מהותית, קרי שהעבירה נעשתה במהלך מילוי התפקיד, או למען מילוי התפקיד, ולמעשה מאפשרת חדירה למתחם החסינות המהותית דרך הבקשה לקבלת חסינות דיונית.

64. העילה השנייה בגינה ניתן להעניק חסינות קבועה בסעיף 4(א)(3)(ב) לחוק החסינות, ונוגעת למניעים שהביאו את היועצת המשפטית לממשלה להגיש את כתב האישום. בבג"ץ 1843/93 פנחסי נ' כנסת ישראל, מט(1) 661 (1995) (להלן: "פרשת פנחסי") נקבע כי עילה זו אינה מצדיקה קביעת "מדיניות תביעה" על ידי חברי הכנסת, אלא "יש להסתפק בבדיקת טעמיו של היועץ המשפטי לממשלה, אם לא נפל בה פגם, כגון הפליה פסולה, סטייה ממדיניות תביעה כללית או השפעה פוליטית" (שם, בעמ' 705).

65. העילה השלישית קבועה בסעיף 4(א)(3)(ג) לחוק החסינות ונוגעת לעבירות והליכים פנימיים בכנסת. כלומר, היא מתייחסת לעבירות שבוצעו במסגרת פעילות הכנסת או אחת מוועדותיה, ובעקבותיה הכנסת או גורם מוסמך אחר קיימו הליכים פנימיים או נקטו באמצעים הנדרשים לפי כללי ונהלי הכנסת כנגד אותו חבר כנסת שביצע עבירה. כל זאת, בתנאי שהאינטרס הציבורי לא ייפגע פגיעה ניכרת מאי ניהול ההליך הפלילי.

66. העילה הרביעית בגינה ניתן להעניק חסינות קבועה בסעיף 4(א)(3)(ד) לחוק החסינות, והיא דורשת את קיום התנאים הבאים: ייגרם נזק של ממש בשל ניהול ההליך הפלילי לתפקוד הכנסת או ועדה מוועדותיה או לייצוג ציבור הבוחרים, ואי ניהול ההליך כאמור, בהתחשב בחומרת העבירה, מהותה או נסיבותיה, לא יפגע פגיעה ניכרת באינטרס הציבורי.

67. הנה כי כן, בבואן להחליט במתן חסינות על פי בקשתו של חבר כנסת, כבולה סמכותן של המשיבות 1-2 לרשימת העילות הסגורה הקבועה בחוק.

68. סעיף 13 לחוק החסינות מעגן את הליך מתן החסינות. ואלה הם הסעיפים הדרושים לענייננו:

"13. (א) הכנסת רשאית, בהחלטה, לקבוע שלחבר הכנסת תהיה חסינות בפני דין פלילי לגבי האשמה שבכתב האישום כאמור בסעיף 4(א) וכי לא יועמד לדין בשל אותה אשמה בעת היותו חבר הכנסת, וכן ליטול ממנו חסינות אחרת או זכות הנתונות לו לפי חוק זה, חוץ מחסינות או זכות הנתונות לו לפי סעיף 1; אך הכנסת לא תחליט החלטה כזאת אלא לפי הצעת ועדת הכנסת עקב בקשה שהובאה לפני הועדה.

[...]

(ג) בקשה לפי סעיף זה או לפי סעיף 4(א)(3), תוגש בכתב ובצירוף נימוקים ליושב ראש הכנסת, שיעבירנה לוועדת הכנסת לדיון בהקדם האפשרי.

(ג) החליטה ועדת הכנסת שלא להציע לקבוע כי תהיה לחבר הכנסת חסינות בפני דין פלילי כאמור בסעיף 4(א) או לדחות בקשה ליטול ממנו חסינות או זכות, תהא החלטתה סופית.

(ד) ועדת הכנסת לא תציע, והכנסת לא תחליט, ליטול מחבר הכנסת חסינות או זכות או לקבוע שתהיה לו חסינות בפני דין פלילי, אלא לאחר שניתנה לאותו חבר הכנסת וליועץ המשפטי לממשלה הזדמנות להשמיע את דברם.

(ה) הכנסת לא תדון ולא תחליט על נטילת חסינות או זכות או על קביעת חסינות בפני דין פלילי, אלא אם כן הודיעו לכל חברי הכנסת, לפחות עשרים וארבע שעות מראש, על קיום הדיון וההצבעה."

63. אם כן, בין היתר, סעיף 13 לחוק קובע בסעיף קטן (א) כי החלטת הכנסת על מתן חסינות לחבר כנסת

מכוח סעיף 4(א) לחוק תוכל להתקבל רק לאחר הצעת ועדת הכנסת עקב בקשה שהובאה בפניה, בהתאם לקבוע בסעיף קטן (ג).

64. יתרה מכך, סעיף 13(ד) לחוק קובע כי ועדת הכנסת לא תוכל להציע, והכנסת לא תוכל להחליט על מתן חסינות לחבר כנסת, אלא **לאחר שניתנה "הזדמנות להשמיע את דברם"** – **הן לאותו חבר כנסת והן ליועצת המשפטית לממשלה.**

65. בהקשר זה יבקשו העותרים לציין כי מאז כניסתו לתוקף של תיקון מס' 33 לחוק החסינות ועד היום, הכנסת העניקה חסינות דיונית פעם אחת בלבד, לחה"כ חיים כץ. כנגד החלטה זו עתרה העותרת 1 לבית המשפט הנכבד (ראה: בג"ץ 1273/20 משמר הדמוקרטיה הישראלית נ' הכנסת (נבו 9.9.2020)). ואולם, העתירה נדחתה מבלי שהוכרעה לגופה בשל הפיכתה לתיאורטית, שכן אותה הכנסת שהעניקה את החסינות התחלפה. בכנסת שלאחריה לא הוגשה הבקשה בשנית, ובסופו של דבר חה"כ כץ הורשע (ת"פ 22398-11-21 מדינת ישראל נ' חיים כץ (7.2.2022)).

ד.1.ב. סמכות בית המשפט להתערב

66. בפסיקה נקבע כי כאשר המשיבות 1 ו-2 מחליטות בסוגיות מעין-שיפוטיות, אין הן שונות במעמדן מכל רשות מעין-שיפוטית אחרת – הכפופה לביקורתו של בית המשפט הנכבד. כך קבע בית המשפט הנכבד בבג"ץ 306/81 שמואל פלטו שרון נ' ועדת הכנסת (פורסם ביום 30.7.1981):

"אם הכנסת, מטעמים משלה, בחרה להטיל תפקיד שיפוטי או מעין שיפוטי על המשיבה [המשיבה 2 בענייננו], אין בכך כל פגיעה ברשות המחוקקת, כשיביצוע של תפקיד זה כפוף לפיקוח של בית משפט זה על חוקיות הפעולה" (שם, בעמ' 134).

67. כן נקבע בפסיקה, כי ישנו הבדל משמעותי בהיקף הביקורת השיפוטית המופעל על החלטות חקיקתיות של הכנסת, לבין זה המופעל על החלטות מעין-שיפוטיות של הכנסת. וכך קבע בית המשפט הנכבד לעניין זה בבג"ץ 652/81 יוסי שריד נ' יושב ראש ועדת הכנסת מנחם סבידור (פורסם ביום 1.3.1982):

"ניתן לומר, בדרך ההכללה, באשר לביקורת השיפוטית על החלטות הכנסת הוא, כי היקפה של ביקורת זו משתנה על-פי מהות ההחלטה המבוקרת. לא הרי החלטה "חקיקתית" כהרי החלטה "כעין-שיפוטית"; ולא הרי שני אלה כהחלטה, שעניינה ביקורת הכנסת על פעולות הממשלה." (שם, בעמ' 202).

68. יתרה מכך, בפסיקה נקבע כי היקף הביקורת השיפוטית על החלטה של הכנסת או של מי מוועדותיה אשר לה אופי מעין-שיפוטי – יהא זהה להיקף הביקורת השיפוטית על החלטות שיפוטיות של כל רשות אחרת. וכך נקבע בפרשת גורולובסקי לעניין זה (בעמ' 900):

"כאשר ההחלטה של הכנסת או של ועדה מוועדותיה היא בעלת אופי כעין-שיפוטי. כאן הכלל הינו כי היקף הביקורת השיפוטית על החלטות כעין-שיפוטיות של הכנסת או של ועדה מוועדותיה הוא כהיקף הביקורת השיפוטית על החלטות שיפוטיות של כל רשות שלטונית אחרת."

69. בענייננו, החלטה על הסרת או הענקת חסינות היא החלטה מעין-שיפוטית. לפיכך, היקף ההתערבות של בית המשפט בשאלה זו, יהיה רחב יותר מהיקף ההתערבות בהליכים אחרים של הכנסת – עניינים פרוצדורליים או הליכי חקיקה. כך קבע בית המשפט הנכבד, בבג"ץ 620/85 ח"כ מוחמד מיעארי נ' חבר הכנסת, ח"כ שלמה הלל (נבו 11.10.1987) (להלן: "פרשת מיעארי"):

"כאשר נבחן, אם שיקול הדעת השיפוטי מחייב שלא להתערב בהחלטת הכנסת, יש חשיבות רבה למהותה של החלטה הנדונה. הסרת חסינות, כמו גם החלטות

מעין-שיפוטיות אחרות של הכנסת, איננה רק הליך פנימי של הבית. החלטות אלה הן בעלות השלכה ישירה גם כלפי גופים שמחוץ לכנסת. השאלה, אם חסינותו של חבר כנסת ניטלה ממנו או אם הוסרה כדין, היא בעלת חשיבות בכל הליך משפטי, שבו מעורב אותו נבחר, ולהלכה ולמעשה בכל הרבדים של אכיפת החוק. דומה, כי חוש המומחיות של המשפטן מצביע על כך, שהיקף ההתערבות של בית המשפט בשאלות שכאלה יהיה רחב יותר מהתערבותו בהליכים בעלי מהות פרוצדורלית-פנימית של הכנסת, אשר אינם משליכים על זכויות וחובות מחוץ לבית הנבחרים ותחומיו." (שם, בעמ' 196).

70. כלומר, היקף הביקורת של בית המשפט הנכבד לעניין החלטה מעין שיפוטית של הכנסת או אחת מוועדותיה, כגון החלטה בדבר בקשת חסינותו של חבר כנסת, יהיה רחב. כמו כן, כאשר החלטה מעין שיפוטית של הכנסת פגומה, היא תבוטל בשל הפגמים שנפלו בה:

"שעה שהכנסת או ועדה מוועדותיה מקבלות החלטה כעין-שיפוטית, מופעלת לגביהן ביקורת שיפוטית רחבה. אין תחולה לעקרון אי-השפיטות (המוסדית). הפגם בהחלטה והסעד בגין הפרתו הם שני צדדיו של אותו מטבע. אם ההחלטה תקפה, היא תעמוד בעינה, שכן אין יסוד לבטלה. אם ההחלטה פגומה, היא תבוטל בשל הפגם שנפל בה. בשני המקרים מהותו של הפגם קובעת את הסעד, ולא מהותו של הגוף שיצר את הפגם. הפן המהותי של הדין והפן הסמכותי של הדין חופפים זה את זה." (פרשת גורלובסקי, בעמ' 901).

71. תכלית הביקורת השיפוטית על הליך הדין בדבר חסינותו חברי הכנסת היא לקדם את עקרון היסוד של שלטון החוק בישראל, וכן לקדם את עיקרון השוויון בפני החוק. כך קבע בית המשפט הנכבד, בפרשת פנחסי (בעמ' 698):

"מטרתה של הביקורת השיפוטית על הליך נטילת החסינות היא להבטיח הגשמתה של המסגרת הנורמטיבית החלה על הליך זה. תפקידה של הביקורת השיפוטית לקיים הלכה למעשה את שלטון החוק בשלטון. אופיו המיוחד של הגוף השלטוני עשוי להתבטא באופייה המיוחד של המסגרת הנורמטיבית החלה עליו. ככלל, משנקבעה מסגרת זו, נתון כל גוף שלטוני לביקורת שיפוטית ככל שאר גופי השלטון במדינה. בכך מוגשם עקרון השוויון. הכול כפופים לחוק, והכול כפופים לביקורת שיפוטית שנועדה להבטיח כיבוד החוק. בכך בא לידי ביטוי עקרון הפרדת הרשויות."

72. לפיכך, מהפסיקה עולה כי בהחלטות מעין שיפוטיות של הכנסת וועדותיה, לרבות החלטות בדבר מתן חסינות – היקף ההתערבות של בית המשפט הנכבד הוא רחב יותר מאשר בביקורת על הליכי חקיקה או על הליכים פנימיים ופרוצדוראליים של הכנסת.

2. ד. חומרת העבירות וחומרת הנסיבות בהן מואשמת חה"כ גוטליב

73. בטרם יפנו העותרים אל הפגמים שבהליך הענקת החסינות נשוא עתירה זו, יבקשו לעמוד בקצרה על חומרת העבירות בהן מואשמת חה"כ גוטליב – אשר מטילות צל כבד אף יותר על החלטת המשיבה 1, בהצעת המשיבה 2, להעניק לה חסינות.

74. על פי כתב האישום שהוצג לעיל (נספח ע/1), חה"כ גוטליב עברה במעשיה עבירת גילוי ופרסום מידע חסוי לפי סעיף 19(ב)1 רישא עם סעיף 19(א)1 לחוק השב"כ, עבירה שדינה מאסר שלוש שנים.

75. הוראות החוק עליהן עברה חה"כ גוטליב נועדו לתכלית ביטחוניית, והיא הגנה על ביטחונם של עובדי השירות ובני משפחותיהם, הגנה על מידע רגיש ומסווג המוחזק ברשותם מפני גורמים עוינים, וכן הגנה על יכולות הפעולה של השירות למען בטחון המדינה. יתרה מכך, שמירה בסודיות של פרטיהם האישיים של עובדי השירות היא חלק מהותי בעבודת השירות, ותנאי בסיסי ליעילות פעילותו (ראה: דברי

ההסבר להצעת חוק שירות הביטחון הכללי, התשנ"ח-1998 (הצעת חוק 2689, התשנ"ח, עמ' 252).

76. לצד זאת, כפי שפורט בכתב האישום, חה"כ גוטליב עברה את העבירה האמורה לכאורה לא פעם ולא פעמיים, אלא חזרה עליה באופן עקבי ומתמשך, וזאת – כאשר היא מודעת לסיכונים האישיים והביטחוניים החמורים הנגרמים כתוצאה ממנה, שכן כבר ביום הפרסום הוגשה תלונת ראש השב"כ דאז שהבהירה סיכונים אלה, שהובאה לידיעה, כפי שנכתב לעיל (ראה פס' 19 בחלק העובדתי).

77. גם לאחר מכן, חה"כ גוטליב סירבה להסיר את הפרסום, ושובה ופרסמה את המידע החסוי בפלטפורמות שונות ומגוונות תוך הצדקתו, וחזרה והצהירה כי תמשיך לבצע עבירות של חשיפת מידע חסוי כל אימת שתראה לנכון, ובכך למעשה הציבה עצמה מעל להוראות החוק ומעל להנחיות ואזהרות גורמי המקצוע (ראה פס' 20 בחלק העובדתי).

78. ודוק, אין מדובר בעבירות שיש בהן פגיעה באינטרס פורמלי או טכני גרידא, אלא מדובר ביצירת סיכון קונקרטי לחייהם ולביטחונם של עובדי השב"כ ובני משפחתו. יתרה מכך, מדובר בעבירה היוצרת פגיעה נוספת ונפרדת בביטחון המדינה משנפגעת יכולתו של השירות למלא את תפקידו (ראה גם פס' 20 לעמדת היועצת, נספח 6/ע).

79. כך גם לפי תלונתו של ראש השירות דאז, פרסום פרטיו של עובד השירות, במיוחד כאשר הוא נעשה על ידי גורם רשמי שנתפס כבעל אמינות גבוהה, בדומה לחברת כנסת החברה גם בוועדת חוץ וביטחון, יוצר נזק ממשי לעבודת השירות ולביטחון המדינה.

80. כל זאת, כשהעבירה לכאורה נעשתה ע"י חה"כ גוטליב בתקופת מלחמה, בה עובדי שירות הביטחון הכללי פועלים ימים כלילות למען שמירה והגנה על ביטחון המדינה, וכאשר אויבי המדינה פועלים ביתר שאת כדי להתחקות אחר זהותם; ותוך ניצול מעמדה והיקף חשיפתה הרחב.

81. על כן, ברי, כי אישור בקשת חסינות המוגשת על עבירה חמורה בנסיבות אלה – כזו היוצרת סיכון ביטחוני ממשי, בתקופת מלחמה, באופן מכוון ומוזע – מטיל בספק את האינטרסים והשיקולים שעמדו בבסיס החלטת חברי הכנסת אשר הצביעו עליה ומותח את גבולות מוסד החסינות מעבר לכוונת המחוקק והפסיקה.

3. ד. על בית המשפט הנכבד להתערב בהחלטה על מתן חסינות משום שזו

ניתנה בניגוד לדין

82. כפי שפורט לעיל, המשיבה 1, על בסיס הצעת המשיבה 2, קיבלו את בקשת החסינות של חה"כ גוטליב מכוח שתי עילות המצויות בסעיפים 4(א)(3) ו-4(א)(3)(ב) לחוק החסינות: הפעולה נעברה בעת מילוי תפקידה או למען מילוי תפקידה, וכתב האישום הוגש שלא בתום לב או תוך הפליה.

83. וייאמר כבר כעת, החלטת המשיבה 1, והצעתה של המשיבה 2, התקבלו בניגוד מובהק להוראות חוק החסינות ולמבחנים הברורים שפירשו אותו בפסיקת בית משפט נכבד זה, כפי שיפורט להלן.

3. ד. א. הפעולה לא נעברה בעת מילוי תפקידה או למען מילוי תפקידה של חה"כ גוטליב

84. המבחן שנקבע בפסיקה בשאלה מהי התנהגות אסורה של חבר-כנסת המתבצעת "במילוי תפקידו, או למען מילוי תפקידו" הינו מבחן "הסיכון הטבעי", בהתאם לקביעת בית המשפט הנכבד בפרשת פנחסי:

"נקודת האיזון המתמקדת במיתחם הסיכון הטבעי היא ראויה. החברות בכנסת אינה הופכת 'לעיר מקלט' לחברי-כנסת המבצעים עבירות פליליות תוך כדי ביצוע

תפקידם כחברי-כנסת. חבר-כנסת אינו רשאי, תוך כדי ביצוע תפקידו כחבר-כנסת, להפר את החוק בריש גלי ובאופן הפגנתי ולטעון לחסינות עניינית. חבר-כנסת אינו רשאי לתכנן מראש התנהגות פלילית מתוך מחשבה שהחסינות תעמוד לו. עם זאת, החברות בכנסת מחסנת את חברי הכנסת מפני פעולות אסורות שהן בגדר 'סיכונים מקצועיים'. העוסק בנאומים מצוי בסיכון גבוה להיתפס באיסורים הקשורים בלשון הרע או בהסתה. החסינות העניינית נועדה ליתן לו חסינות בתחום סיכון זה. בכך מושג איזון ראוי בין הצורך לקיים שלטון חוק ושוויון הכול בפני החוק לבין הצורך להבטיח עצמאותו וחופש פעולתו של חבר הכנסת ובכך גם את תיפקודה של הכנסת." (שם, בעמ' 687).

85. לפי מבחן זה, חבר הכנסת חסין מפני סיכון העמדה לדין בגין פעולות שהן בגדר "סיכון מקצועי" של עבודתו, המהוות תוצר לוואי אפשרי של עבודתו ושאליהן הוא עלול "לגלוש" במסגרת פעולתו הרגילה. כך למשל, חבר כנסת יהיה חסין מפני אישומים בדבר הסתה בגין דברים שנשא בנאום במליאת הכנסת. וכך קבע לעניין זה בית המשפט הנכבד בפרשת פנחסי (בעמ' 687):

"מטרתה של החסינות העניינית הזו לאפשר לחבר הכנסת להביע דעתו באופן חופשי, בלא שיימנע מלומר דברים חוקיים שתפקידו דורש ממנו לומר, אך בשל החשש כי הוא עלול להיכשל בלשונו וכי הוא עשוי לגלוש מהדיבור המותר והחוקי לעבר הדיבור האסור והבלתי חוקי. תחום החסינות העניינית בהקשר זה הוא אותו תחום של פעילות אסורה שהיא כה קרובה וכרוכה עניינית ומהותית להבעת הדעה החוקית, עד כי ניתן לומר שהיא נופלת לסיכון המקצועי של חבר הכנסת כנואם וכמביע דעה (בעל-פה ובכתב)."

86. כך למשל, לפי ההלכה שנקבעה בבג"ץ 5151/95 כהן ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח' (פורסם ביום 28.1.1996) (להלן: "פרשת נתניהו"), הקראת מסמך מסווג בעת ויכוח, באופן לא מתוכנן, נחשבת כ"גלישה" למתחם הסיכון הטבעי:

"חבר הכנסת נתניהו לא תכנן מראש את הקראת המסמך. הוא נגרר לכך בעקבות דברי תשובתו של שר החוץ. הייתה זו תגובה ספונטנית לטענה שהועלתה (...). הגילוי הבלתי חוקי של המסמך הוא סיכון טבעי שלפניו ניצב הנואם לאור דבריו הקשים של שר החוץ כלפיו. זוהי אותה גלישה מהמותר לאסור, המאפיינת סיכון כרוך וטבעי לתפקידו של חבר הכנסת." (שם, בעמ' 254).

87. עם זאת, כאשר חבר כנסת תכנן מראש את ההתנהגות הפלילית – לא מדובר בסיכון טבעי, ולכן לא תעמוד לו חסינות בגין עילה זו. כך, קבע בית המשפט הנכבד בפרשת נתניהו (בעמ' 254):

"חבר הכנסת אינו רשאי לתכנן מראש התנהגות פלילית, מתוך מחשבה שהחסינות תעמוד לו."

88. כמו כן, בבג"ץ 11298/03 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ועדת הכנסת (פורסם ביום 23.2.2005) (להלן: "פרשת גורלובסקי") התייחס כב' השופט (כתוארו דאז) ברק לכך שכאשר מדובר בפעולה פלילית החוזרת על עצמה יותר מפעם אחת, קשה לראות אותה כחלק מהסיכון הטבעי (בעמ' 889-888):

"האם נכנסת הצבעתו הכפולה של חבר-כנסת גורלובסקי (...) במתחם הסיכון המקצועי שלו כחבר-כנסת? (...) חבר-כנסת גורלובסקי הצביע, על פי האמור בטיוטת כתב-האישום, הצבעה כפולה. הוא עשה כן פעמיים. התנהגות כזו אינה חלק מהסיכון המקצועי של חבר-הכנסת."

89. זאת ועוד, בפסיקה נקבע כי חבר כנסת לא ייהנה מחסינות מקום בו ביצע עבירות פליליות שאינן קשורות ישירות במילוי תפקידו, וכן הוא אינו רשאי להפר את החוק במפגיע תוך טענה לחסינות עניינית. כלומר, החסינות העניינית אינה מיועדת להגן על פעילות אסורה, מתוכננת מראש, שחבר כנסת מבצע תוך ניצול מעמדו הרם. וכך קבע לעניין זה בית המשפט הנכבד בבג"ץ 11225/03 ח"כ ד"ר עזמי בשארה נ' היועץ

"חוק החסינות מעניק לחבר הכנסת "חגורת ביטחון" באותם מקרים שבהם גלש במילוי תפקידו או למען מילוי תפקידו אל השוליים האסורים, ובלבד שאלה מצויים במתחם הסיכון הטבעי של פעילותו כחבר כנסת. "חגורת ביטחון" זו נועדה להגן על העצמאות ועל חופש הפעולה של חבר הכנסת לבל יירתע מהצבעה, מהבעת דעה ומעשיית מעשים הקשורים קשר בל-ייתק לתפקידו, בשל החשש שהוא עלול לעמוד לדין בגין כך. לעומת זאת אין החסינות העניינית מיועדת להגן על פעילות אסורה, מתוכננת מראש, שמבצע חבר כנסת תוך ניצול מעמדו זה." (שם, בעמ' 303).

90. כך, מתחם הסיכון הטבעי יוצר נקודת איזון ראויה בין הצורך בהבטחת חופש הפעולה של חבר הכנסת, והצורך להבטיח את יכולתו לייצג את ציבור בוחריו כראוי, לבין שלטון החוק והשוויון בפני החוק, כמו גם הצורך להבטיח שהכנסת לא תיעשה "עיר מקלט לעבריינים", בהתאם לנקבע בפרשת **גורלובסקי** :

"המבחן שהתקבל הלכה למעשה על דעת שלושה מחברי ההרכב בפרשת פנחסי – הוא מבחן "מיתחם הסיכון המקצועי" – הוא המבחן הראוי בשאלת פרשנותה של החסינות העניינית של חבר-הכנסת. אכן, מבחן זה מגשים בנקודת המוצא שלו את האיזון הראוי בין השיקולים השונים שעל הפרק. הוא מניח מראש כי רק פעילות מותרת כלולה במסגרת פעולתו של חבר-הכנסת. אין הוא מכיר בהפרת החוק ובפגיעה בשלטון החוק כערך בפני עצמו אלא כתוצר לוואי – בעייתיות כשלעצמו – שיכול שינבע לעתים מפעילות מותרת של חבר-כנסת." (שם, בעמ' 888).

91. מתוך הכרה בכך שהעמדה לדין של חברי כנסת על התבטאויות היא סוגיה הדורשת הבהרה ספציפית, שכן מדובר בחלק מרכזי בעבודתם הפרלמנטרית, פורסמה בשנת 2013 חוות דעת של היועץ המשפטי לכנסת דאז, בה נקבעו עקרונות מנחים לקביעה האם התבטאות חברי כנסת חוסה תחת חסינות, ושם נקבע כי:¹

"תכנון מראש של התבטאות המהווה עבירה, לא חוסה תחת החסינות, וניתן כעיקרון להעמיד חבר כנסת לדין בגינה, כמו כל אדם אחר. בכלל זה של עניינים סודיים שפרסומם מהווה עבירה, בין במליאת הכנסת ובוועדות, ובין בתקשורת ובכל מסגרת אחרת, אינו חוסה תחת החסינות וחבר הכנסת עלול להיחקר ולעמוד לדין בגינה" (שם, בפס' 4).

92. בענייננו, חה"כ גוטליב חזרה על הפרסום האסור שוב ושוב, תוך הצדקתו המלאה, וזאת לאחר שהובהר לה על ידי גורמי המקצוע הרלבנטיים כי הדבר מהווה עבירה פלילית, מעמיד בסיכון ממשי את עובד השירות ומשפחתו, ופוגע בעבודת השב"כ ובביטחון המדינה. יתרה מכך, אף בדיוני ועדת הכנסת בבקשת החסינות הצהירה והודתה חה"כ גוטליב כי ביצעה עבירה פלילית, בכוונת מכוון (ראה פרוטוקול מס' 323 משיבת ועדת הכנסת מיום 8.6.2026, נספח ע/10, עמ' 104).

93. ברי כי בהתאם למבחנים שהותוו לעניין זה בפסיקה, לרבות מבחן הסיכון הטבעי ומבחן הגלישה, הדברים ברורים וכתובים: לא ניתן לראות בהתנהגותה של חה"כ גוטליב כנכנסת בגדרי מתחם "הסיכון הטבעי", שכן בהתנהגותה לא ביצעה "גלישה" ספונטנית מהמותר אל האסור. אדרבא, כתב האישום מפרט התנהגות מתוכננת, מכוונת, מתמשכת וחוזרת מצדה של חה"כ גוטליב.

94. כמו כן, וכפי שהבהירה היועצת המשפטית לממשלה בעמדתה (ראה פס' 42 לעמדת היועצת, נספח ע/6), אין ממש בטענת חה"כ גוטליב כי פרסום המידע החסוי על פי חוק הוא אמצעי הכרחי למילוי תפקידה,

¹ "גבולות חסינות חברי הכנסת ביחס להתבטאויות המהוות עבירה" (חוות דעת של היועץ המשפטי לכנסת, 18.2.2013).

ובין היתר להבאת המידע בפני הציבור, שכן עומדים לרשותה חברת כנסת, וכחברה בוועדת החוץ והביטחון בפרט, כלים פרלמנטריים רבים שיכלה להשתמש בהם על מנת לדון ולברר את הנושא המבוקש, באופן שאינו מצריך פעולה בניגוד לחוק. על כן, תפיסתה של חה"כ גוטליב לפיה עומדת לה חסינות בגין פרסום מידע חסוי האסור על פי דין, רק כיוון שלשיטתה מדובר בפעולה הנדרשת לצורך מילוי תפקידה, היא למעשה תפיסה של חסינות סובייקטיבית, לפיה חבר כנסת הוא שיקבע לפי שיקול דעתו אילו עבירות פליליות חוסות תחת חסינותו, ובכך יעמיד את שיקול דעתו האישי מעל הוראות הדין המחייבות את כלל הציבור.

95. יפות בהקשר זה קביעותיו של בית המשפט הנכבד בע"פ 6833/14 סעיף נפאע נ' מדינת ישראל (נבו) (31.8.2015):

"חבר-הכנסת לא נבחר כדי לעבור על החוק בשם תפיסת עולמו, אלא כדי לפעול בחקיקה ובשאר התחומים בהתאם לתפיסת עולמו. הוא מצהיר אמונים למדינת ישראל: "אני מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל ולמלא באמונה את שליחותי בכנסת" (סעיף 15 לחוק יסוד: הכנסת). שמירת אמונים כוללת שמירת חוק. האמצעים העומדים לרשות חבר-הכנסת למילוי תפקידו הם רבים: קידום הצעות חוק, העלאת הצעות לסדר היום, השתתפות בעבודת ועדות הכנסת, הצבעה במליאה, והשתתפות בפורומים שונים מתוך כוונה להשפיע על דעת הקהל. בשום פנים אין התפקיד הפרלמנטרי נועד להכשיר את אי כיבוד החוק ואת הפרתו בשם המצע הפוליטי" (שם, פס' מט).

96. לפיכך, ובהתאם למבחנים שנקבעו לעניין זה בפסיקת בית המשפט הנכבד, לא ניתן להלום את הקביעה של הכנסת כי העבירות נשוא כתב האישום נעשו במסגרת מילוי תפקידה של חה"כ גוטליב, או למען מילוי תפקידה, שכן זו התקבלה בניגוד מובהק לכלל המבחנים ואמות המידה שנקבעו בפסיקה.

ד.3.3. כתב האישום לא הוגש שלא בתום לב או תוך הפליה

97. עילה זו קבועה בסעיף 4(א)(3)(ב) לחוק, ונועדה לאפשר לחברי הכנסת הדנים בבקשת החסינות לבחון את היעדרם של שיקולים פסולים בהחלטת היועצת המשפטית לממשלה על העמדה לדין, ולא מעבר לכך.

98. כפי שנכתב לעיל, בפרשת פנחסי קבע כב' השופט ברק בהקשר זה כי:

"אינני סבור כי הכנסת רשאית לקבוע לעצמה "מדיניות תביעה" כלפי חברי-כנסת. מדיניות כזו פוגעת בשלטון החוק ובשוויון הכול בפני החוק. בגיבוש התכלית הכוללת המונחת ביסוד החסינות הדיונית יש להתחשב בתכלית כללית זו הנגזרת מעקרונות היסוד. לשם הגשמתה של תכלית כוללת זו יש להסתפק בבדיקת טעמו של היועץ המשפטי לממשלה, אם לא נפל בה פגם, כגון הפליה פסולה, סטייה ממדיניות תביעה כללית או השפעה פוליטית" (שם, בעמ' 705).

99. כפי שיפורט להלן, לביסוס עילה זו לא צירפה חה"כ גוטליב שום תשתית עובדתית או משפטית תומכת לפיה ניתן לקבוע כי כתב האישום הוגש תוך הפליה או בחוסר תום לב, וכן לא התקיים שום הליך בדיקה או בירור ביחס לטעמיה של היועצת המשפטית לממשלה, אלא המעמד נוצל להטחת הכפשות והאשמות חסרות ביסוס ביועצת ובנציגיה.

100. חה"כ גוטליב העלתה בבקשתה טענות בעלמא כלפי היועצת המשפטית לממשלה, כמי שרודפת אותה ומנסה להשחיר את שמה באופן אישי, ופועלת, לדבריה "לרמיסת ממשלת הימין". כך למשל כתבה בבקשתה כי: "מיארה פעלה בחוסר תום לב משווע ומתוך כך שהיא מסייעת לצמרת השבכ להלבין את אשמתו לתופת אוקטובר", ובהמשך: "מיארה שומרת על מי שנוח לה לשמור ולא ממהרת לחקור ולבדוק הדלפות, הסתות, קריאה לאי ציות ועוד ועוד" (נספח ע/5, עמ' 2). גם לטענות אלה לא צירפה חה"כ

גוטליב שום פירוט או תשתית עובדתית מינימלית שתוכל לבסס אותן.

101. עיקר טענותיה של חה"כ גוטליב ביחס לאכיפה בררנית אשר אותן העלתה בדיוני הוועדה נגעו להתבטאויות מחאה ברשתות החברתיות של מי שהיא תופסת כיריביה הפוליטיים, ופעילים במחאה נגד הרפורמה המשפטית, אותם היא מכנה: "אנשי המרד והמרי והמחאה" ו"החותרנים המסיתים והממרידים", והן מבוססות על תפיסתה את היועצת המשפטית לממשלה כמי שפועלת להכשלת ממשלת הימין ו"משרתת את האנשים המורדים האלה, המסוכנים האלה" (ראה פרוטוקול מס' 323 מישיבת ועדת הכנסת ביום 8.6.26, נספח ע/10, עמ' 101). בהקשר זה, הוקרן בישיבת ועדת הכנסת מיום 8.6.2026 סרטון, שלא הוגש כחומר רקע לשיבה, שכותרתו "סרטון הבגידה", ובו הציגה ציטוטים של פעילי מחאה כנגד הרפורמה המשפטית, אותם, לטענתה, נדרש היה לחקור (ראה שם, בעמ' 26).

102. כפי שנכתב גם בעמדת היועצת (נספח ע/6, פס' 53), חה"כ גוטליב העלתה טענות כלליות לגבי פרסומים אסורים, לא ביחס לעבירות שיוחסו לה, ולא בנסיבות המחמירות והמצטברות בהן נעברו.

103. בהקשר זה יבקשו העותרים להתייחס לטענותיה של חה"כ גוטליב על רקע יחסה והתנהגותה כלפי עובדי שירות המדינה בכלל, והיועצת המשפטית לממשלה בפרט. יחס זה בא לידי ביטוי הן בסירובה להתייבב לחקירה ולאחר מכן לשימוע, הן בפנייתה המזלזלת ליועצת המשפטית לממשלה לאורך הבקשה (כ"מיארה"), והן בהתנהלותה הבוטה והמשתלחת במהלך הדיונים בוועדת הכנסת כלפי נציגי היעוץ המשפטי לממשלה, משל היו נאשמים הנחקרים בבית המשפט.

104. כך למשל, התבטאה חה"כ גוטליב כלפי היועצת המשפטית לממשלה, בדיון הראשון מיום 8.6.2026 בוועדת הכנסת:

"אבל מה את עשית? את הבנת שאת צריכה לעשות דברים קיצוניים כדי שהעם הימני, שהוא רב ומתרבה, יתייבב ולא ירצה לבחור ימין. זאת המשימה, היא שקופה כל כך. אני רואה את זה בטיעונים שלך ובתגובות שלך, שאם לא הייתי משפטנית עוד הייתי קונה אותם. [...] את מי הפעלת כדי שיהיה איתך? [...] מה הולך פה? איזה גולם קם על יוצרו ועל מי את מגינה? [...]"

ומה את חושבת, שהכתב אישום הזה מעניין אותי, מפחיד אותי או מזיז לי? אני יודעת מה את עושה. [...] משרתת את האנשים המורדים האלה, המסוכנים הללו, שחתרו תחתינו והצליחו: לא יהיה צבא – לא היה צבא; לא יהיה מודיעין – לא היה מודיעין; לא היה חיל אוויר – לא היה חיל אוויר. כל זה. איפה את?

איפה את בזמן אמת לבוא חשבון עם המסיתים הללו? איפה את?" (פרוטוקול ישיבת ועדת הכנסת מיום 8.6.2026, נספח ע/10, עמ' 101).

ובהמשך לכך, בישיבה השנייה מיום 9.6.2026:

"ביקשת סליחה? מחקת את כתב האישום? לא. את לא מבינה בפלילי. [...] אתם כאלה מתוחכמים ותחבולנים כשזה לא המחנה שלכם. מה עשיתם ליוקרת הפרקליטות? לבי עם הפרקליטים בדרג העושה. רמסתם את תום הלב של הפרקליטים שעובדים – זה מה שעשיתם. לא משנה, הכול מותר בדרך לרמיסת ממשלת הימין. אבל זה על סטרואידיים, כי אתם מגנים על חברים שלכם בצמרת השב"כ" (פרוטוקול ישיבת ועדת הכנסת מיום 9.6.2026, נספח ע/8, עמ' 61-62).

105. בהקשר זה, נקבע בפרשת פנחסי כי:

"ההכרעה בחוקיות שיקוליו של היועץ המשפטי לממשלה נעשית על יסוד מכלול החומר המוגש לפני הוועדה. חברי הוועדה אינם פועלים כשופטים הצריכים להשתכנע מתוך מעקב אישי אחרי דבריהם של נאשם או של עד אם אמת או שקר בניהם. היועץ המשפטי המופיע לפני הוועדה אינו נאשם ואינו עד. הוא מציג

מכלול של נתונים ושיקולים, ועל חברי הוועדה להשתכנע ממכלול זה בדבר שיקוליו של היועץ המשפטי לממשלה" (שם, בעמ' 714).

106. אם כן, המשיבות 1-2 קבעו כי התקיימה העילה של הגשת כתב אישום שלא בתום לב או תוך הפליה, וזאת אף שלא הונחה בפניהן כל תשתית עובדתית, ולו המינימלית ביותר, המבססת טענה זו, ולא נערכה שום בחינה מעבר להשתלחותה הבוטה של חה"כ גוטליב ביועצת המשפטית לממשלה והאשמתה בשלל האשמות, החל מאחריות משותפת לשב"כ לטבח השביעי באוקטובר ועד לעידוד סרבנות. כאמור לעיל, **מדובר בעילה המקימה האשמה חמורה ביותר כלפי היועצת המשפטית לממשלה, העומדת בראש התביעה הכללית, וזו אושרה מבלי שהתקיים כל ביסוס עובדתי או משפטי המעגן אותה, ובניגוד לדרישה שנקבעה בפרשת פנחסי.**

107. יתרה מכך, העותרים יזכירו כי חה"כ גוטליב סירבה פעם אחר פעם להתייצב לחקירה, אף שהובהר לה כי לא עומדת לה חסינות מפני חקירה פלילית, ולאחר מכן ויתרה על זכותה לשימוע לפני הגשת כתב האישום. בנסיבות אלה, בהן בכל שלבי ההליך, ועוד בטרם הוגש כתב אישום, ניתנה לה הזדמנות להציג את גרסתה ביחס לעבירה המיוחסת לה והיא נמנעה מלעשות כן – **אין כל בסיס לטענה כי כתב האישום הוגש כנגדה שלא בתום לב או תוך הפליה**; ואף דומה כי חה"כ גוטליב היא זו שהתנהלה בתום לב, כשעמדה על סירובה להתייצב לחקירה פלילית בטענה לחסינותה הגם שזו כלל לא עומדת לה בעניין זה, כפי שהובהר לה.

108. לא זו אף זו, דומה כי ככל ובעניין הגשת כתב האישום כנגד חה"כ גוטליב התקיימה הפליה, הרי שהיא התקיימה דווקא לטובתה של חה"כ גוטליב, ולא לרעתה. שכן, כפי שצוין לעיל, במשך 9 חודשים נמנע שר הביטחון, חבר סיעתה של חה"כ גוטליב, מחתימה על תעודת החיסיון בעניינה, וזאת באופן אשר עיכב באופן ניכר את הגשת כתב האישום כנגדה (כפי שנכתב בפניית היועצת לשר הביטחון, ראה נספח 2/), ומטבע הדברים שירת את טובתה האישית.

ד.3.ג. ההחלטה על מתן חסינות התקבלה תוך חריגה מסמכות

109. בהחלטתן להעניק חסינות לחה"כ גוטליב – בניגוד לדין ובניגוד למבחנים הברורים שנקבעו בפסיקה, דומה כי חרגו המשיבות 1 ו-2 מעקרון חוקיות המינהל, המחייב את הרשות לפעול תמיד בגדר סמכויותיה ועל פי החוק. וראו: דבריו של כב' השופט דנציגר, פסקה 25 לפסק דינו בע"א 5958/15 פרחי ביקל בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ראשון לציון (נבו 15.12.2016):

"עקרון חוקיות המינהל מהווה נורמה בסיסית במשפט הציבורי. עקרון זה מורה, כי כל רשות מנהלית חייבת לפעול בתוך דל"ת אמות הסמכות שהוקנתה לה בחוק. הרשות המינהלית רשאית ומוסמכת לעשות רק את אותן פעולות שהחוק הסמיך אותה לעשותן. זהו הביטוי של עקרון שלטון החוק בתחום המשפט המנהלי. הנפקות המעשית שלו היא, שהפעולה המנהלית חייבת להיות מבוססת על הסמכה בחוק (או מכוחו), וכן שאסור לפעולה זו לחרוג מן הגבולות שנקבעו להסמכה [...] על עקרון זה נאמר כי הוא ה'אל"ף ב"ת של המשפט המינהלי..."

110. כן נקבע זה מכבר כי עקרון זה חל גם על הכנסת ועל ועדותיה, וזאת בפרט בהליכים הנוגעים לחסינות חברי כנסת. כך נקבע בעניין פנחסי:

"הליך נטילת החסינות, על שלביו השונים, הוא הליך המעוגן בדבר חקיקה. המשתתפים בהליך זה (היועץ המשפטי, יושב-ראש הכנסת, ועדת הכנסת ומליאת הכנסת) אינם חופשיים לעשות כרצונם.. הם פועלים – כל אחד בגיזרתו שלו – על-פי חוק ומכוחו.. בכך בא לידי ביטוי עקרון חוקיות השלטון. לפי עיקרון זה, רשויות השלטון רשאיות לפעול אך בגדר הסמכויות הנתונות להן בחוק. בכך מגיע

עיקרון זה לשיאו, שכן יש בו ביטוי לרעיון של שלטון החוק במחוקק עצמו" (שם, בפס' 33).

111. על כן, בהחלטתן להעניק לחה"כ גוטליב חסינות, בניגוד גמור ומובהק לעיליות הקבועות בחוק כפי שאלו פורשו בפסיקה, כמפורט לעיל, חרגו המשיבות 1 ו-2 מהסמכות שהוקנתה להן בחוק החסינות.

112. למען שלמות התמונה, יציינו העותרים כי ביום 18.11.2024 הניחה חה"כ גוטליב על שולחן הכנסת הצעת חוק פרטית לתיקון חוק החסינות (ראה: הצעת חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם (תיקון אישור הכנסת לפתיחה בהליך פלילי או אזרחי), התשפ"ה-2024), במסגרתה ביקשה לקבוע כי לא תיפתח חקירה פלילית נגד חבר כנסת, וכי בית המשפט לא ידון בתביעה אזרחית נגד חבר כנסת, אלא אם קבעה הכנסת, ברוב של 90 מחבריה, כי המעשה שבשלו התבקשה החקירה או הוגשה התביעה לא נעשה במסגרת מילוי תפקידו או למען מילוי תפקידו של חבר הכנסת. לעמדת העותרים, עצם הגשת ההצעה על ידי חה"כ גוטליב מלמד כי אף היא עצמה סבורה שהוראות חוק החסינות אינן חלות בעניינה, ועל כן ניסתה ליזום את התיקון שיסייע לה להימלט מהעמדה לדין.

ד.4. על בית המשפט להתערב בהחלטה על מתן חסינות בשל הפגמים שנפלו

בהליך בוועדת הכנסת

113. כפי שפורט לעיל, סעיף 13 לחוק החסינות מעגן את אופן קיום ההליך של מתן החסינות עבור חבר כנסת שהוגש נגדו כתב אישום, וקובע בסעיף 13(א) כי הכנסת רשאית להחליט על מתן חסינות מפני דין פלילי לחבר כנסת, רק לפי הצעת ועדת הכנסת עקב בקשה שהובאה בפניה בעניין. בהמשך, סעיף 13(ד) מגדיר את חובתה של ועדת הכנסת, ולאחר מכן של המליאה, לקבל החלטה בבקשת חסינות **רק לאחר שניתנה "הזדמנות" אמיתית לחבר הכנסת וליועצת המשפטית לממשלה "להשמיע את דברם"**.

114. בנוסף, כפי שנקבע בפסיקה זה מכבר, הליך מתן חסינות ע"י הכנסת (או הסרתה, כפי שהיה קיים עובר לתיקון) הוא הליך מעין-שיפוטי, וככזה, הוא צריך להתנהל באופן תקין והוגן, ואשר עומד בכללי הצדק הטבעי. יחד עם זאת, הפסיקה הכירה בכך שלא מדובר בהליך מעין-שיפוטי רגיל, ועל כן לא נדרש לקיים את מלוא הדרישות החלות על גוף מעין-שיפוטי רגיל; אך עדיין נדרש לקיים את "המינימום ההכרחי של דיון הוגן, שאין בו עיוות-דין" (עניין פנחסי, בפס' 36 לפסק דינו של כב' המשנה לנשיא (כתוארו דאז) ברק). וכך נקבע לעניין זה בעניין פנחסי (שם):

"כפי שראינו, כנסת הפועלת בהליך של נטילת חסינות, מקיימת הליך כעין-שיפוטי. חלים עליה כללים ועקרונות באשר לקביעת העובדות, לשקילת השיקולים וסדרי ההליך, החלים על כל רשות כעין-שיפוטית. עם זאת, יש להתחשב בכך שהכנסת היא רשות כעין-שיפוטית מיוחדת במינה... לאור אופייה המיוחד של הכנסת, אין לקיים לגביה את מלוא הדרישות (המהותיות והדיוניות) החלות על גוף כעין-שיפוטי רגיל. עם זאת, יש לקיים לגביה את המינימום ההכרחי של דיון הוגן, שאין בו עיוות-דין. כך, למשל, יש לשמור על הכלל "ישמע גם הצד האחר" (בג"צ 3/58, ברמן ואח' נ' שר-הפנים [32], בעמ' 1504); יש לשמוע את הטענות בלב פתוח; יש להחליט על בסיס החומר הראייתי המוגש כדין; יש לשקול שיקולים ענייניים בלבד (ראה בג"צ 507/81 [2] הנ"ל, בעמ' 568); יש לשקול מתוך עצמאות מחשבתית ולא מתוך הוראות של גוף חיצוני. ביסודן של כל הדרישות הללו עומד העיקרון של הגינות הדיון ומניעת עיוות-דין. דרישות מינימום אלו מכבידות על עבודתה של הכנסת. עם זאת, הן מתחייבות בגדרי הסף המינימאלי של פעולתה הכעין-שיפוטית של הכנסת. הן חיוניות כדי לשמור על הגינותו האלמנטרית של הליך, שסופו עשוי להיות פגיעה בזכותו של חבר-כנסת..."

115. במסגרת כללי הצדק הטבעי, נכללים החובה לנהוג בהיעדר משוא פנים, האיסור על הימצאות במצב של ניגוד עניינים וכן זכות הטיעון (ראו למשל: בר"מ 6966/12 נצב"א אחזקות 1995 בע"מ נ' מנהל הארנונה בעיריית טירת הכרמל (נבו 20.1.2013), בפס' 7 לפסק דינו של כב' השופט (כתוארו דאז) פוגלמן) – אשר בפרט בענייננו עוגנה גם במסגרת סעיף 13(ד) לחוק כאמור לגבי חבר הכנסת המבקש את החסינות וכן לגבי היועצת המשפטית לממשלה.

116. בהקשר זה יטענו העותרים, כפי שפורט בפרק ג.3.ד. לעתירה זו, כי בשלושת הדיונים שהתקיימו בוועדת הכנסת בעניין בקשת החסינות הופרו באופן בוטה מספר כללים מכללי הצדק הטבעי, וזאת באופן אשר מהווה פגם ממשי בהליך, אשר מהווה טעם נפרד לפסילת ההחלטה על מתן חסינות שהתקבלה מכוחו.

117. ראשית, בענייננו הופרה הדרישה הברורה והמינימלית הקבועה בסעיף 13(ד) לחוק, אשר מתחייבת גם מתוקף כללי הצדק הטבעי, בדבר זכות הטיעון של היועצת המשפטית לממשלה כדבעי.

118. כאמור, במהלך הדיונים נמנע פעם אחר פעם מנציגי הייעוץ המשפטי לממשלה, ובהם היועצת המשפטית לממשלה, מלהציג את עמדתם המקצועית ואת התנגדותם לבקשת החסינות במלואה, תוך שדבריה נקטעו שוב ושוב ע"י יו"ר הוועדה וחה"כ גוטליב. ואם לא די בכך, אזי בסופו של הדיון השלישי מנע יו"ר הוועדה מפרקליט המדינה לדבר כלל, והוא יצא מהדיון טרם ההצבעה (ראה פרוטוקול הדיון בוועדת הכנסת מיום 15.6.26, נספח ע/9, עמ' 165-166).

119. מעבר לכך, דומה כי במקום לקיים דיון ענייני בבקשת החסינות ובטיעוני היועצת המשפטית לממשלה לגופם לעניין בקשת החסינות, נוצל הדיון בוועדת הכנסת על ידי חברי הכנסת מן הקואליציה כבמה להטחת האשמות ולהשתלחות ביועצת המשפטית לממשלה ובנציגיה, תוך הסטת הדיון מן השאלה המשפטית שעמדה להכרעה. זאת, באופן אשר לא אפשר לחברי הכנסת לקבל החלטה מבוססת ושקולה, על יסוד טעמים מקצועיים משפטיים (ראו לעיל בפס' 47: "אנחנו לא מצליחים לשמוע את הטיעון שלה"; "אי אפשר ככה. זה גם פוגע בעבודה שלנו כמי שיושבים פה ורוצים להקשיב, ואי אפשר לקבל החלטה").

120. שנית, דומה כי אף נפל פגם בהליך בשל הפרת החובה לנהוג ללא דעה קדומה או משוא פנים, תוך שקילת השיקולים הרלוונטיים וקבלת ההחלטה "בלב פתוח ובנפש חפצה". וכך נקבע בפסיקה לעניין זה בין היתר (בג"ץ 701/81 רות מלאך נ' רפאל לוי, יושב-ראש, לו(3) 001 (1982), בפס' 5 לפסק דינו של כב' השופט בייסקי):

"המבחן הקובע הוא, אם היה אותו אדם בעל לב פתוח ונתון לשכנוע מנימוקי ההתנגדות (his mind was open) כדי לסטות מדעתו הקדומה, או שמא עמדתו היא נחרצת ומנוי וגמור עמו לדבוק בה ולאשר את האקט בכל הנסיבות, ויהיו נימוקי ההתנגדות אשר יהיו (closed mind)"

121. לעניין זה, תטען העותרת כי מכלול התנהלותם של חברי ועדת הכנסת בקואליציה – הן דבריהם בטרם קיום הישיבה, באופן שמעיד על "גמירות דעתם" ביחס להחלטה על מתן חסינות לחה"כ גוטליב; הן דבריהם במהלך הישיבה לעניין עמדתם הנחרצת והסופית וכן לעניין אי נכונותם לשמוע את הנימוקים המשפטיים של גורמי המקצוע ובראשם היועצת המשפטית לממשלה – מדברת בעד עצמה.

122. כך למשל, חה"כ משה סעדה, חבר סיעתה של חה"כ גוטליב וחבר בוועדת הכנסת, אמר בראיון ברדיו גלי ישראל כבר ביום 8.6.26: "שוחחתי אתמול עם חברת הכנסת טלי גוטליב והבהרתי לה, כמי שחבר

בועדת הכנסת – לא נסיר את חסינותה², ובהמשך לכך פרסם ברשת "X" ביום 19.5.2026: "כחבר ועדת הכנסת אעשה כל שביכולתי על מנת שחסינותה של טלי גוטליב לא תוסר, ואין לי ספק שכך יהיה"³.
למחרת: "גלי זה לא יעזור לך – לא יוגש כתב אישום נגד גוטליב"⁴.

123. ביום 10.5.2026 פרסם חה"כ ניסים ואטורי, חבר סיעתה של חה"כ גוטליב וחבר בוועדת הכנסת, בחשבון הפייסבוק על שמו: "כחבר ועדת הכנסת אתנגד להסרת חסינותה של חה"כ גוטליב! מדובר ברדיפה פוליטית [...]"⁵, ובהמשך ביום 19.5.2026 פרסם: "כחבר ועדת הכנסת אתנגד להסרת החסינות של טלי גוטליב. לא אהיה שותף למזימות חיסול של היועמ"שית"⁶.

124. ביום 19.5.2026 פרסם גם חה"כ אביחי בוארון ברשת X, גם הוא חבר סיעתה של חה"כ גוטליב וחבר בוועדת הכנסת, סרטון בו הוא אומר: "אני היום אומר כחבר ועדת הכנסת אנחנו ניתן חסינות לחברתנו חברת הכנסת טלי גוטליב"⁷.

125. ביום 19.5.2026 פרסם חה"כ אושר שקלים, גם הוא חבר סיעתה של חה"כ גוטליב וחבר בוועדת הכנסת, בחשבון הפייסבוק הרשמי שלו, בצירוף ידיעה על הגשת כתב אישום נגדה: "את הרדיפה הפוליטית של גלי וגילי כנגד הימין יש לגלגל מכל המדרגות. כולנו טלי גוטליב"⁸.

126. ביום 8.5.2026 התבטא גם חה"כ עמית הלוי, גם הוא חבר סיעתה של חה"כ גוטליב וחבר בוועדת הכנסת, בחשבון הפייסבוק הרשמי שלו, וכתב כי: "ניסיון החיסול הפוליטי של היועמ"שית לחה"כ גוטליב במסווה משפטי – לא יצלח. [...] בכל מקרה, חסינותה של חה"כ גוטליב לא תוסר בוועדת הכנסת"⁹.

127. כמו כן, גם יו"ר הוועדה חה"כ אופיר כץ התבטא ברשת "X" בהזדמנויות שונות כנגד היועצת המשפטית לממשלה, ולמעשה הבהיר כי הוא אינה מכיר בסמכותה, כשהוא מכנה אותה "יו"ר האופוזיציה גלי בהרב מיארה" (ביום 10.5.2026)¹⁰, "יושבת ראש האופוזיציה מיארה הפסידה בבג"ץ" (1.6.2026)¹¹, ובתגובה לבקשת היועצת לדחיית דיוני הוועדה פרסם: "לא אתן לעורכת הדין מיארה לזלזל בכנסת" (ביום 4.6.2026)¹².

² עו"ד איציק בונצל, "שר הביטחון חתם על תעודת החיסיון שתאפשר ליועמ"שית להעמיד לדין את חה"כ טלי גוטליב" רדיו גלי ישראל (8.5.2026) https://www.gly.co.il/item?id=69189&utm_source=chatgpt.com.

³ משה סעדה X @MosheSaada1/status/2056720053689545143 (3: 54, 19.5.2026) <https://x.com/MosheSaada1/status/2056720053689545143>.

⁴ משה סעדה X @MosheSaada1/status/2057092346580258820 (4: 33, 20.5.2026) <https://x.com/MosheSaada1/status/2057092346580258820>.

⁵ Nissim Vaturi – ניסים ואטורי פייסבוק (10.5.2026)

<https://www.facebook.com/LikudV/posts/pfbid02GpHC6rbkE745cZBS6yzU8rVHqNCgR6sw2RdRpratsuo27DAnos4Ceqqi2CCgk2yl!rddid=tXz2bJBFoOOGZv97>

⁶ Nissim Vaturi – ניסים ואטורי פייסבוק (19.5.2026)

<https://www.facebook.com/LikudV/posts/pfbid029oN1miTV7wMPDdpmwajKcct1aFet4MySGyZ2v7XhVE1QnoerSZpkJ25SS6h5JqLN!rddid=KTR9xn5UzU7IBqfd>

⁷ אביחי בוארון X @AvichayBuaron/status/2056739856991002851 (5: 12, 19.5.2026) (לשעבר טוויטר)

<https://x.com/AvichayBuaron/status/2056739856991002851>

⁸ אושר שקלים – Osher Shkalim פייסבוק (19.5.2026)

<https://www.facebook.com/osher.shkalim123/posts/pfbid02GbHRYjnZkNWweRkEtA7NLVXR8aUxJXVYEvV5osQhAegorvPy8tCNSD7977mRTNpl!rddid=oeDFpf6WZuERvqfl>

⁹ עמית הלוי – Amit Halevi פייסבוק (8.5.2026)

<https://www.facebook.com/MKAmitHalevi/posts/pfbid02BQR5TCWZohEZ3zf8KcXcyQhTa1Zp88CBjvC4ZbfNKjhylhjh1TFDU4ninSosWgyr!rddid=alTl7j4YbVXg60D3>

¹⁰ Ofir Katz אופיר כץ X @OfirKatzMK (9: 56, 10.5.2026) (לשעבר טוויטר)

<https://x.com/OfirKatzMK/status/2053368585548955662>

¹¹ Katz אופיר כץ X @OfirKatzMK (4: 30, 1.6.2026) (לשעבר טוויטר)

<https://x.com/OfirKatzMK/status/2061440339856982076>

¹² Katz אופיר כץ X @OfirKatzMK (9: 51, 4.6.2026) (לשעבר טוויטר)

<https://x.com/OfirKatzMK/status/2062608305059398079>

128. הדבר מעיד על כך שחברי ועדת הכנסת אשר הצביעו בעד ההצעה על מתן חסינות לכה"כ גוטליב, עשו כן במשוא פנים, כשהחלטתם נקבעה מראש, ואין הם היו "בלב פתוח ובנפש חפצה" לשמוע ולהבין האם מבחינה משפטית מתקיימות העילות אשר מאפשרות את מתן החסינות לכה"כ גוטליב.

129. בנוסף, דומה כי אופן קבלת ההחלטה של חברי ועדת הכנסת, כאשר הלכה למעשה החלטתם בדבר מתן החסינות התקבלה מראש וללא כל קשה לנעשה בהליך – מהווה גם **החלטה שרירותית**. שכן, כפי שנקבע בפסיקה, קבלת החלטה מינהלית תוך סימון החץ מסביב למטרה, "על יסוד תחושה בעלמא" או "ללא תלות בעובדות המקרה", מבלי לשקול את השיקולים הענייניים הרלוונטיים לעניין – היא החלטה שרירותית אשר דינה בטלות (ראו למשל: בג"ץ 5658/23 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' הכנסת** (נבו 1.1.2024), בפס' 150 לפסק דינו של כב' הנשיאה חיות; עע"ם 1930/22 **הבית הפתוח בירושלים לגאווה ולסובלנות (ע"ר) נ' עיריית ירושלים**, פס' 39 לפסק דינו של כב' השופט גרוסקופף (נבו 11.10.2023)).

130. על כן, גם בשל הפגמים המהותיים שנפלו בהליך קבלת ההחלטה והפרת כללי הצדק הטבעי ובהם זכות הטיעון ליועצת המשפטית לממשלה – בניגוד לסעיף 13(ד) לחוק, וכן משוא פנים של חברי הכנסת, היות ההחלטה שרירותית, וכל זאת לצד אי קיום התנאים הקבועים למתן החסינות בחוק כמפורט לעיל, יבקשו העותרים את התערבות בית המשפט הנכבד ואת פסילת ההחלטה של המשיבה 1, על סמך הצעת המשיבה 2, בדבר מתן החסינות לכה"כ גוטליב.

5.ד. על בית המשפט לפסול את ההחלטה על מתן חסינות לכה"כ גוטליב בשל

היותה פוגעת באמון הציבור, בעקרון השוויון בפני החוק ובמוסד החסינות

– באופן העולה לכדי חוסר סבירות קיצוני

5.ד.א. פגיעה באמון הציבור

131. מעל לכל הטיעונים המשפטיים, עומד הטיעון הפשוט, כי הפיכת הכנסת ל"עיר מקלט", בעצם הענקת החסינות לכה"כ גוטליב בניגוד גמור למבחינים שנקבעו לכך בדין כפי שפורט לעיל, סופה לפגוע פגיעה חמורה ביותר באמון הציבור בנבחריו וכן בעקרונות שלטון החוק והשוויון בפני החוק.

132. כפי שפסק בעבר בית המשפט הנכבד, בדברו על חשיבות אמון הציבור במנהיגיו ועל עילת ההתערבות המבוססת על הפגיעה באמון זה:

"בהעלות אירוע מסויים לפני בית-המשפט, ובהתעורר חשש כבד, חשש רציני, כי בשל מעשה או מחדל מסויים יאבד או ייפגע אנושות אמון העם במנהיגיו, בית-המשפט לא יותר לשבת באפס מעשה ולטעון דינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו. במובן מסויים יש בהתערבותו של בית-המשפט באירועים מעין-אלה התערבות שבהגנה עצמית. הגנה עצמית על מערכת הממשל בכללה ובה הרשות השופטת אף-היא. כי מה ישיב בית-המשפט משייטען נגדו כי בעיניו ראה עיוות ולא עשה דבר?" (בג"ץ 1993/03, **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה**, פס' 28 לפסק דינו של כב' השופט חשין).

133. בהתאם לאמור לעיל, ההחלטה על מתן חסינות לכה"כ גוטליב, משמעותה הישירה היא העדפתה של כה"כ גוטליב על פני אזרחים מן השורה ואף עובדי שירות המחרפים את נפשם יום יום עבור מדינת ישראל ואזרחיה – בכך שחשדות כנגדה בגין מעשים פליליים לא יבואו לידי בירור. על כן, דומה כי הותרת ההחלטה על מתן חסינות על כנה עלולה לפגוע פגיעה קשה באמון הציבור – הן בנבחריו הציבור, הן בתביעה הכללית והן ברשות השופטת, באם תאפשר זאת.

134. יתרה מכך, הדבר מנוגד ניגוד גמור לעקרון השוויון בפני החוק, שלגביו נקבע זה מכבר כי הוא: "מנשמת אפו של המשטר החוקתי שלנו כולו" (בג"ץ 98/69 ברגמן נ' שר האוצר, כג(1) 693 (1969), פסק דינו של כב' השופט לנדוי בעמ' 699).

135. משכך, אי פסילת ההחלטה על מתן חסינות לחה"כ גוטליב בנסיבות אלה, עלולה להוות תמריץ עבור חברי הכנסת לבצע בידועין ובמזיד עבירות פליליות, בידיעה כי הכנסת עשויה להעניק להם חסינות בגין מעשיהם, חרף אי עמידתה בתנאים הנדרשים לכך בדין. הדברים חמורים ביתר שאת בענייננו, כאשר מדובר בעבירות ביטחוניות שמסכנות באופן ממשי את ביטחון המדינה.

ד.5.ב. חוסר סבירות קיצונית

136. עיינו הרואות, כי הכנסת הייתה נחושה לחסוך מחה"כ גוטליב את הצורך לתת את הדין על מעשיה ככל אזרח במדינה, תוך הפעלת גישה הרואה בכלי החסינות הדיונית מעין זכות יתר. זאת באמצעות אישור בקשתה בניגוד לכל תכליות החסינות והמבחנים הברורים שנקבעו בפסיקה, אף שעברה לכאורה עבירה ביטחונית חמורה שמעמידה בסיכון ממשי עובד שירות, וכן פוגעת בביטחון המדינה, בניגוד לעמדת גורמי המקצוע, ותוך ניהול הליך שאינו עומד בכללי הדין ובדרישות הצדק הטבעי.

137. כאמור לעיל, אישור החסינות על ידי הכנסת בנסיבות אלה, בניגוד לדין ולתכליות החסינות – הופכת את בית המחוקקים של ישראל דה פקטו ל"עיר מקלט" לחשודים בפלילים ולעבריינים, פוגע פגיעה אנושה בעיקרון שלטון החוק והשוויון בפני החוק ולמעשה מרחיב את מוסד החסינות הרבה מעבר למטרה לשמה נועד – והופכת אותו למנגנון פטור מאחריות משפטית. בהקשר זה, אין לעותרים אלא לאמץ את עמדת היועצת המשפטית לממשלה בעניין מתן החסינות לחה"כ גוטליב, לפיהן מתן חסינות בענייננה גורם ל"הסתת האיזונים באופן כה מהותי, מעניקה לחברי הכנסת זכויות יתר משמעותיות ביותר בהליך פלילי או אזרחי המוגש נגדם, החותרות נגד התכליות שבבסיס ההסדר, ומנתקת את מוסד החסינות מן התכלית שלשמה נועד – הגנה על הפעילות הפרלמנטרית – והופכת אותו למנגנון פטור מאחריות משפטית" (נספח 6/ע, פס' 36).

138. אם כן, ברי, כי ההחלטה על מתן חסינות לחה"כ גוטליב בניגוד מפורש לדין, פוגעת אנושות באמון הציבור, במוסד החסינות ובתכליתו באופן אשר מרוקן אותו מתוכן ולמעשה יוצק לו תוכן חדש ומסוכן; וכן גורמת לפגיעה קשה בעקרון שלטון החוק והשוויון בפני החוק, ומכאן לפגיעה במשטר הדמוקרטי בישראל, וזאת באופן ההופך את ההחלטה לבלתי סבירה באופן קיצוני, המחייב לאלתר את ביטולה.

ה. סיכום

139. עתירה זו הונחה על שולחנו של בית המשפט הנכבד בשל החלטת הכנסת להעניק לחה"כ גוטליב חסינות מפני העמדה לדין בגין עבירה ביטחונית, חרף היעדר קיומן של העילות הקבועות לכך בחוק. החלטה זו מרחיבה את מוסד החסינות מעבר לגבולותיו שנקבעו בדין ועלולה להפוך את הכנסת ל"עיר מקלט" מפני העמדה לדין.

140. העותרים עמדו על כך שחוק החסינות קובע רשימה סגורה וברורה של עילות, לגביהן נקבעו מבחני עזר בפסיקתו של בית המשפט הנכבד, ובגינן ניתן להעניק חסינות לחבר כנסת. אף אחד מעילות אלה לא התקיימה בעניינה של חה"כ גוטליב. למרות זו, בחרה המשיבה 1, על יסוד הצעת המשיבה 2, להעניק לה חסינות, תוך חריגה מסמכות ובניגוד מוחלט לעמדת גורמי המקצוע, לדין ולפסיקה.

141. עוד טענו העותרים כי הליך הדין בוועדת הכנסת לא התקיים על פי הוראות הדין וכללי הצדק הטבעי,

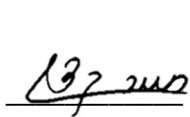
שכן לא ניתנה ליועצת המשפטית לממשלה ולנציגיה הזדמנות נאותה להשמיע את עמדתם, ולא התקיים דיון מהותי וענייני בשאלת התקיימותן של עילות החסינות. תחת זאת, חברי הכנסת שהצביעו בעד מתן החסינות הגיעו לדיונים כאשר עמדתם גובשה מראש, ובמטרה למלט את חה"כ גוטליב מהעמדה לדין.

142. עוד טענו העותרים כי החלטת הכנסת פוגעת פגיעה קשה בעקרונות יסוד של המשטר הדמוקרטי בישראל, ולמעשה הופכת את הכנסת ל"עיר מקלט" לעבריינים, באופן שעולה כדי חוסר סבירות קיצוני המצריך את התערבות בית המשפט הנכבד.

143. אשר על כן, יתכבדו העותרים לבקש מבית המשפט ליתן את הצווים המפורטים ברישא לעתירה זו, ולעשותם מוחלטים.

144. כמו כן, ולאור דחיפות הנושא, יתכבדו העותרים לבקש כי ייקבע דיון דחוף בעתירה דנן.

145. העתירה נתמכת בתצהירו של מר עמק ברכה, מנכ"ל העותרת 1.

תמר קדם, עו"ד

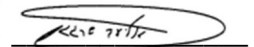
יעל בלוך, עו"ד

סתיו לבנה להב, עו"ד

תומר נאור, עו"ד

ד"ר אליעד שרגא,
עו"ד

ב"כ העותרת

ירושלים, 23 יוני, 2026; ח' תמוז, תשפ"ו